

Uradni list

Evropske unije

C 63

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

13. marec 2010

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV IN TELES EVROPSKE UNIJE

Sodišče

2010/C 63/01

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 51, 27.2.2010 1V *Mnenja*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 63/02

Zadeva C-444/07: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ – Republika Poljska) – Postopek v primeru insolventnosti zoper MG Probud Gdynia sp. z o.o. (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 1346/2000 — Postopki zaradi insolventnosti — Zavrnitev, s strani države članice, priznanja odločbe o uvedbi postopka v primeru insolventnosti, ki jo je sprejelo pristojno sodišče druge države članice, in odločb v zvezi z vodenjem in končanjem tega postopka v primeru insolventnosti) 2

SL

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2010/C 63/03	Združeni zadevi C-471/07 in C-472/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. januarja 2010 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 in C-472/07), Bayer SA (C-471/07 in C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 in C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 in C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, prej Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07) proti državi Belgiji (Direktiva 89/105/EGS — Preglednost ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo — Člen 4(1) — Neposredni učinek — Zamrznitev cen)	2
2010/C 63/04	Zadeva C-546/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. januarja 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji (Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda opravljanja storitev — Člen 49 ES — Priloga XII k aktu o pristopu — Seznam iz člena 24 Akta o pristopu: Poljska — Poglavje 2, točka 13 — Možnost, da Zvezna republika Nemčija odstopi od člena 49, prvi odstavek, ES — Klavzula o zamrznitvi — Sporazum med vlado Zvezne republike Nemčije in poljsko vlado z dne 31. januarja 1990 o napotitvi delavcev poljskih podjetij zaradi izpolnjevanja podjemnih pogodb — Onemogočanje podjetjem s sedežem v drugih državah članicah, da sklepajo podjemne pogodbe, ki jih je treba opraviti v Nemčiji, s poljskimi podjetji — Razširitev omejitev, ki so obstajale ob podpisu pristopne pogodbe v zvezi z dostopom poljskih delavcev do nemškega trga dela)	3
2010/C 63/05	Zadeva C-555/07: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Nemčija) – Seda Küçükdeveci proti Swedex GmbH & Co. KG (Načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti — Direktiva 2000/78/ES — Nacionalna zakonodaja v zvezi z odpovedjo delovnega razmerja, ki pri izračunu odpovednega roka ne upošteva delovne dobe zaposlenega pred 25. letom — Utemeljitev ukrepa — Nacionalna ureditev, ki je v nasprotju z direktivo — Vloga nacionalnega sodišča)	4
2010/C 63/06	Zadeva C-118/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL proti Administración del Estado (Procesna avtonomija držav članic — Načelo enakovrednosti — Odškodninska tožba zoper državo — Kršitev prava Unije — Kršitev ustave)	4
2010/C 63/07	Zadeva C-226/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Oldenburg – Nemčija) – Stadt Papenburg proti Zvezni republiki Nemčiji (Direktiva 92/43/EGS — Ohranjanje naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst — Odločitev države članice, da bo izdala soglasje k osnutku seznama območij, pomembnih za Skupnost, ki ga je sestavila Komisija — Interesi in vidiki, ki jih je treba upoštevati)	5
2010/C 63/08	Zadeva C-229/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 12. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Nemčija) – Colin Wolf proti Stadt Frankfurt am Main (Direktiva 2000/78/ES — Člen 4(1) — Prepoved diskriminacije zaradi starosti — Nacionalna določba, po kateri je najvišja starost za zaposlitev javnih uslužbencev v gasilski službi 30 let — Cilj, ki se mu sledi — Pojem bistvena in odločilna zahteva za neki poklic)	6

2010/C 63/09	Zadeva C-233/08: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Milan Kyrian proti Celní úřad Tábor (Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev — Direktiva 76/308/EGS — Nadzorna pristojnost sodišč države članice, v kateri ima sedež zaproseni organ — Izvršljivost izvršilnega naslova za izterjavo — Pravilnost vročitve izvršilnega naslova dolžniku — Vročitev v jeziku, ki ga naslovnik ne razume) 6	6
2010/C 63/10	Zadeva C-264/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie van België – Belgija) – Država Belgija proti Direct Parcel Distribution Belgium NV (Carinski zakonik Skupnosti — Carinski dolg — Znesek dajatev — Člena 217 in 221 — Lastna sredstva Skupnosti — Uredba (ES, Euratom) št. 1150/2000 — Člen 6 — Zahteva po vknjižbi zneska dajatve pred sporočitvijo tega dolžniku — Pojem ‚zakonsko dolgovanj‘ znesek) 7	7
2010/C 63/11	Zadeva C-311/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Mons – Belgija) – Société de Gestion Industrielle (SGI) proti državi Belgiji (Svoboda ustanavljanja — Prosti pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Dohodninska zakonodaja o dohodnini in davku od dohodka pravnih oseb — Določitev obdavčljivih dohodkov družb — Povezane družbe — Izjemna ali neodplačna ugodnost, ki jo družba rezidentka odobri družbi s sedežem v drugi državi članici — Vštete zneska zadevne ugodnosti v lastni dobiček družbe rezidentke, ki je to ugodnost odobrila — Enakomerna porazdelitev pristojnosti za obdavčitev med državami članicami — Boj proti davčnemu izogibanju — Preprečevanje zlorab — Sorazmernost) 8	8
2010/C 63/12	Zadeva C-333/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Prosti pretok blaga — Člena 28 ES in 30 ES — Količinska omejitev pri uvozu — Ukrepi z enakim učinkom — Postopek predhodnih dovoljenj — Pomožna tehnološka sredstva in živila, pri pripravi katerih so bila uporabljena pomožna tehnološka sredstva s poreklom iz drugih držav članic, v katerih so zakonito proizvedena in/ali tržena — Postopek, ki gospodarskim subjektom omogoča vpis take snovi na „pozitivni seznam“ — Klavzula o vzajemnem priznavanju — Nacionalna ureditev, ki za gospodarske subjekte ustvarja stanje brez pravne varnosti) 8	8
2010/C 63/13	Zadeva C-343/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. januarja 2010 – Evropska komisija proti Češki republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2003/41/ES — Dejavnosti in nadzor institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje — Delna neizvršitev prenosa v predpisanem roku — Neobstoje institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje na nacionalnem ozemlju — Pristojnost držav članic za organizacijo njihovega nacionalnega sistema pokojninskega zavarovanja) 9	9
2010/C 63/14	Zadeva C-362/08 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. januarja 2010 – Internationaler Hilfsfonds eV proti Evropski komisiji (Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Ničnostna tožba — Pojem „izpodbojni akt“ v smislu člena 230 ES) 9	9
2010/C 63/15	Zadeva C-398/08 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. januarja 2010 – Audi AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člena 7(1)(b) in 63 — Besedna znamka Vorsprung durch Technik — Znamke, sestavljene iz oglaševalskih sloganov — Razlikovalni učinek — Prijava znamke za številne proizvode in storitve — Upoštevna javnosi — Celovita presoja in obrazložitev — Novi dokumenti) 10	10

2010/C 63/16	Zadeva C-406/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Queen's Bench Division) – Združeno kraljestvo) – Uniplex (UK) Ltd proti NHS Business Services Authority (Direktiva 89/665/EGS — Revizijski postopki oddaje javnih naročil — Rok za vložitev zahteve za revizijo — Začetek teka roka za vložitev zahteve za revizijo) 11	11
2010/C 63/17	Združeni zadevi C-430/08 in C-431/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. januarja 2010 (predloga za sprejetje predhodne odločbe VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, in VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland – Združeno kraljestvo) – Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08) proti The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Uredba (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti — Člena 78 in 203 — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 865 — Postopek aktivnega oplemenitenja — Napačna šifra za carinski postopek — Nastanek carinskega dolga — Ponovni pregled carinske deklaracije) 11	11
2010/C 63/18	Zadeva C-456/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 – Evropska komisija proti Irski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/37/EGS — Javna naročila gradenj — Obvestitev kandidatov in ponudnikov o odločitvah v zvezi z oddajo javnega naročila — Direktiva 89/665/EGS — Revizijski postopki oddaje javnih naročil — Rok za vložitev tožbe — Datum, po katerem začne teči rok za vložitev tožbe) 12	12
2010/C 63/19	Zadeva C-462/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – Ümit Bekleyen proti Land Berlin (Pridružitveni sporazum EGS Turčija — Člen 7, drugi odstavek, Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 — Pravica otroka turškega delavca sprejeti katero koli zaposlitev v državi članici gostiteljici, v kateri je opravil poklicno izobraževanje — Začetek poklicnega izobraževanja po tem, ko so starši zapustili to državo članico) 13	13
2010/C 63/20	Zadeva C-470/08: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof te Arnhem – Nizozemska) – K. van Dijk proti Gemeente Kampen (Skupna kmetijska politika — Integrirani administrativni in kontrolni sistem za nekatere sheme pomoči — Uredba (ES) št. 1782/2003 — Shema enotnega plačila — Prenos pravic do plačila — Prenehanje zakupne pogodbe — Obveznosti zakupnika in zakupodajalca) 13	13
2010/C 63/21	Zadeva C-472/08: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Alstom Power Hydro proti Valsts ieņēmumu dienests (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Člen 18(4) — Nacionalna zakonodaja, ki določa zastaralni rok treh mesecev za vračilo preveč plačanega DDV) 14	14
2010/C 63/22	Zadeva C-473/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sächsisches Finanzgericht – Nemčija) – Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz proti Finanzamt Dresden I (Šesta direktiva o DDV — Člen 13(A)(1)(j) — Oprostitev — Šolsko in univerzitetno izobraževanje, ki ga izvajajo učitelji zasebniki — Storitve neodvisnega učitelja v okviru tečajev poklicnega izobraževanja, ki jih organizirajo tretje ustanove) 14	14

2010/C 63/23	Zadeva C-22/09: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. oktobra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Energetska politika — Varčevanje z energijo — Direktiva 2002/91/ES — Energetska učinkovitost stavb — Neprenos v predpisanem roku) 15	15
2010/C 63/24	Zadeva C-403/09 PPU: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. decembra 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Višjega sodišča v Mariboru – Republika Slovenija) – Jasna Detiček proti Mauriziu Sgueglii (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Zakonski spori in spori v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Začasni ukrepi glede pravice do varstva in vzgoje otroka — Sodna odločba, izvršljiva v državi članici — Nezakonita premestitev otroka — Druga država članica — Drugo sodišče — Predodelitev varstva in vzgoje otroka drugemu od staršev — Pristojnost — Nujni postopek predhodnega odločanja) 16	16
2010/C 63/25	Združene zadeve od C-162/08 do C-164/08: Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 23. novembra 2009 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Monomeles Protodikeio Rethymnis – Grčija) – Geórgios K. Lagoudakis proti Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) in Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis proti Dimos Geropotamou (C-163/08) in Michail Zacharioudakis proti Dimos Lampis (C-164/08) (Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika — Socialna politika — Direktiva 1999/70/ES — Določbi 5 in 8 okvirnega sporazuma o delu za določen čas — Pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju — Prva ali edina pogodba — Veriženje pogodb — Ustrezni pravni ukrep — Znižanje splošne ravni zaščite delavcev — Ukrepi za preprečevanje zlorab — Sankcije — Absolutna prepoved spremembe pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe za nedoločen čas v javnem sektorju — Posledice nepravilnega prenosa direktive — Skladna razlaga) 16	16
2010/C 63/26	Zadeva C-444/08 P: Sklep Sodišča z dne 26. novembra 2009 – Região autónoma dos Açores proti Svetu Evropske unije, Komisiji Evropskih skupnosti, Kraljevini Španiji, Seas at Risk VZW, prej Stichting Seas at Risk Federation, WWF – World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council (Pritožba — Člen 119 Poslovnika — Uredba (ES) št. 1954/2003 — Ničnostna tožba — Nedopustnost — Regionalna ali lokalna enota — Akti, ki to enoto neposredno in posamično zadevajo — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna in očitno neutemeljena) 18	18
2010/C 63/27	Združeni zadevi C-488/08 P in C-489/08 P: Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 4. decembra 2009 – Matthias Rath proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Dr. Grandel GmbH (Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Besedni znamki Epican in Epican Forte — Ugovor imetnika besedne znamke Skupnosti EPIGRAN — Verjetnost zmede — Delna zavrnitev registracije — Očitna nedopustnost pritožb) 18	18
2010/C 63/28	Zadeva C-494/08 P: Sklep Sodišča (peti senat) z dne 9. decembra 2009 – Prana Haus GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (Pritožba — Člen 119 Poslovnika — Znamka Skupnosti — Besedna znamka PRANAHAUS — Uredba (ES) št. 40/94 — Absolutni razlog za zavrnitev registracije — Opisnost — Delno očitno nedopustna in delno očitno neutemeljena pritožba) 19	19

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 63/29	Zadeva C-497/08: Sklep Sodišča (tretji senat) z dne 12. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Charlottenburg – Nemčija) – Amiraïke Berlin GmbH (Nepravdni postopek — Imenovanje likvidacijskega upravitelja — Nepristojnost Sodišča) 19	19
2010/C 63/30	Zadeva C-112/09 P: Pritožba, ki jo je 24. marca 2009 vložila Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) zoper sklep Sodišča prve stopnje (sedmi senat), sprejet 13. januarja 2009 v zadevi Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-456/08 19	19
2010/C 63/31	Zadeva C-463/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španija) 25. novembra 2009 – CLECE, S.A. proti María Socorro Martín Valor in Ayuntamiento de Cobisa 20	20
2010/C 63/32	Zadeva C-487/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 30. novembra 2009 – INMOGOLF SA proti Administración General del Estado 20	20
2010/C 63/33	Zadeva C-488/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 30. novembra 2009 – Asociación de Transporte por Carretera proti Administración General del Estado 21	21
2010/C 63/34	Zadeva C-497/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. decembra 2009 – Finanzamt Burgdorf proti Manfredu Bogu 21	21
2010/C 63/35	Zadeva C-499/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. decembra 2009 – Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG proti Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst 22	22
2010/C 63/36	Zadeva C-501/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. decembra 2009 – Lothar Lohmeyer proti Finanzamt Minden 22	22
2010/C 63/37	Zadeva C-502/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. decembra 2009 vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) – Fleischerei Nier GmbH & Co. KG proti Finanzamt Detmold 23	23
2010/C 63/38	Zadeva C-505/09 P: Pritožba, ki jo je 4. decembra 2009 vložila Evropska komisija zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-263/07, Estonija proti Komisiji 23	23
2010/C 63/39	Zadeva C-506/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Portugalska republika 7. decembra 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-385/05, Transnautica – Transportes e Navegação SA proti Komisiji 24	24
2010/C 63/40	Zadeva C-515/09: Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji 25	25

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 63/41	Zadeva C-516/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 11. decembra 2009 – Tanja Borger proti Tiroler Gebietskrankenkasse	25
2010/C 63/42	Zadeva C-523/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tartu Ringkonnakohus (Republika Estonija) 15. decembra 2009 – AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatöötus proti Veterinaar – ja Toiduamet	25
2010/C 63/43	Zadeva C-527/09: Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji	26
2010/C 63/44	Zadeva C-528/09: Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji	26
2010/C 63/45	Zadeva C-530/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Republika Poljska) 18. decembra 2009 – Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa proti Minister Finansów	27
2010/C 63/46	Zadeva C-535/09 P: Pritožba, ki jo je 18. decembra 2009 vložila Republika Estonija zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 2. oktobra 2009 v zadevi Estonija proti Komisiji, T-324/05	28
2010/C 63/47	Zadeva C-536/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 21. decembra 2009 vložilo Upravno sodišče Republike Slovenije (Republika Slovenija) – Marija Omejc/Republika Slovenija	28
2010/C 63/48	Zadeva C-537/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Upper Tribunal (Združeno kraljestvo) 21. decembra 2009 – Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor proti Secretary of State for Work and Pensions	29
2010/C 63/49	Zadeva C-541/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di pace di Varese (Italija) 17. decembra 2009 – Siddiquee Mohammed Mohiuddin proti Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	30
2010/C 63/50	Zadeva C-542/09: Tožba, vložena 18. decembra 2009 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski	31
2010/C 63/51	Zadeva C-545/09: Tožba, vložena 22. decembra 2009 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska	31
2010/C 63/52	Zadeva C-551/09: Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji	32
2010/C 63/53	Zadeva C-1/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 4. januarja 2010 vložilo Audiencia provincial de Tarragona (Španija) – Kazenski postopek proti Valentínu Salmerónu Sánchezu	32

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 63/54	Zadeva C-2/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) 4. januarja 2010 – Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl proti Regione Puglia	33
2010/C 63/55	Zadeva C-3/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Rossano (Italija) 5. januarja 2010 – Franco Affatato proti Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano	34
2010/C 63/56	Zadeva C-4/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 5. januarja 2010 – Bureau National Interprofessionnel du Cognac	36
2010/C 63/57	Zadeva C-5/10 P: Pritožba, ki jo je 6. januarja 2010 vložil Giampietro Torresan zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 19. novembra 2009 v zadevi Torresan proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) UUNT in Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG, T-234/06	36
2010/C 63/58	Zadeva C-7/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 8. januarja 2010 – Staatssecretaris van Justitie, druga stranka: T. Kahcevi	37
2010/C 63/59	Zadeva C-9/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 8. januarja 2010 – Staatssecretaris van Justitie, druga stranka: O. Inan	37
2010/C 63/60	Zadeva C-10/10: Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji	38
2010/C 63/61	Zadeva C-14/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januarja 2010 – Nickel Institute proti Secretary of State for Work and Pensions	38
2010/C 63/62	Zadeva C-15/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januarja 2010 – Etimine SA proti Secretary of State for Work and Pensions	39
2010/C 63/63	Zadeva C-16/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 11. januarja 2010 – The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd proti Office of Communications and British Telecommunications PLC	40
2010/C 63/64	Zadeva C-24/10: Tožba, vložena 14. januarja 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki ...	41
2010/C 63/65	Zadeva C-27/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 18. januarja 2010 – Bureau National Interprofessionnel du Cognac	41
2010/C 63/66	Zadeva C-39/10: Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji	42

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 63/67	Zadeva C-110/08: Sklep predsednika četrtega senata Sodišča z dne 10. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji	43
2010/C 63/68	Zadeva C-452/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 21. oktobra 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španija) – Emilia Flores Fanega proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.	43
2010/C 63/69	Zadeva C-516/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	43
2010/C 63/70	Zadeva C-530/08: Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 12. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Madžarski	43
2010/C 63/71	Zadeva C-44/09: Sklep predsednika osmega senata Sodišča z dne 12. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki	44
2010/C 63/72	Zadeva C-46/09: Sklep predsednika sedmega senata Sodišča z dne 4. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji	44
2010/C 63/73	Zadeva C-121/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 24. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	44
2010/C 63/74	Zadeva C-126/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 12. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	44
2010/C 63/75	Zadeva C-139/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 11. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	44
2010/C 63/76	Zadeva C-141/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 15. decembra 2009 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	44
2010/C 63/77	Zadeva C-149/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	44
2010/C 63/78	Zadeva C-280/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 15. decembra 2009 – Evropska komisija proti Portugalski republiki	45
2010/C 63/79	Zadeva C-297/09: Sklep predsednika Sodišča z dne 5. novembra 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof te Amsterdam – Nizozemska) – Kazenski postopek zoper X	45

Splošno sodišče

2010/C 63/80	Zadeva T-34/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. januarja 2010 – Goncharov proti UUNT – DSB (DSBW) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti DSBW — Prejšnja besedna znamka Skupnosti DSB — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b), Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	46
2010/C 63/81	Zadeva T-309/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. januarja 2010 – G-Star Raw Denim proti UUNT–ESGW (G Stor) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti G Stor — Prejšnja besedna in figurativna nacionalna znamka in znamka Skupnosti G-STAR in G-STAR RAW DENIM — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti znamk — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	46
2010/C 63/82	Zadeva T-331/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 27. januarja 2010 – REWE-Zentral proti UUNT – Grupo Corporativo Teype (Solfrutta) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti Solfrutta — Prejšnja besedna znamka Skupnosti FRUTISOL — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Delna zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	47
2010/C 63/83	Zadeva T-443/09 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. januarja 2010 – Agriconsulting Europe proti Komisiji („Začasna odredba — Javna naročila — Postopek javnega razpisa — Zavrnitev ponudbe — Predlog za odložitev izvršitve in za sprejetje začasnih ukrepov — Izguba možnosti — Neobstoj resne in nepopravljive škode — Neobstoj nujnosti“)	47
2010/C 63/84	Zadeva T-474/09: Tožba, vložena 30. novembra 2009 – Fercal – Consultadoria e Serviços proti UUNT – Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)	47
2010/C 63/85	Zadeva T-1/10: Tožba, vložena 4. januarja 2010 – PPG in SNF proti ECHA	48
2010/C 63/86	Zadeva T-12/10 P: Pritožba, ki jo je 15. januarja 2010 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Sodišča za uslužbenca z dne 29. oktobra 2009 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, F-94/08	49
2010/C 63/87	Zadeva T-16/10: Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Alisei proti Komisiji	49
2010/C 63/88	Zadeva T-11/98: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. januarja 2010 – van Hest proti Svetu in Komisiji	50
2010/C 63/89	Zadeva T-348/03 RENV: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. januarja 2010 – Koninklijke FrieslandCampina proti Komisiji	51

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV IN TELES EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

*(2010/C 63/01)***Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 51, 27.2.2010

Prejšnje objave

UL C 37, 13.2.2010

UL C 24, 30.1.2010

UL C 11, 16.1.2010

UL C 312, 19.12.2009

UL C 297, 5.12.2009

UL C 282, 21.11.2009

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Mnenja)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ – Republika Poljska) – Postopek v primeru insolventnosti zoper MG Probud Gdynia sp. z o.o.

(Zadeva C-444/07) ⁽¹⁾

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 1346/2000 — Postopki zaradi insolventnosti — Zavrnitev, s strani države članice, priznanja odločbe o uvedbi postopka v primeru insolventnosti, ki jo je sprejelo pristojno sodišče druge države članice, in odločb v zvezi z vodenjem in končanjem tega postopka v primeru insolventnosti)

(2010/C 63/02)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Stranka v postopku v glavni stvari

MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Sąd Rejonowy Gdańsk – Razlaga členov 3, 4, 16, 17 in 25 Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 160, str. 1) – Rubež sredstev na bančnem računu podjetja, s strani organov ene države članice, po uvedbi postopka v primeru insolventnosti zoper to podjetje v drugi državi članici, kljub določbam prava države, v kateri so bili uvedeni postopki – Zavrnitev, s strani države članice, v kateri ni bil uveden noben sekundarni postopek v primeru insolventnosti, priznanja postopka v primeru insolventnosti, ki ga je uvedlo sodišče druge države članice

Izrek

Uredbo Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti, zlasti pa njene člene 3, 4, 16, 17 in 25, je treba razlagati tako, da morajo v zadevi, kakršna je ta v glavni stvari, po uvedbi postopka v primeru insolventnosti v eni državi članici pristojni organi druge države članice, v kateri ni bil uveden noben sekundarni postopek v primeru insolventnosti, priznati in izvršiti vse odločbe v zvezi s tem glavnim postopkom v primeru insolventnosti ob upoštevanju razlogov za zavrnitev, navedenih v členih 25(3) in 26 te uredbe, in torej ne smejo na podlagi predpisov te druge države članice odrediti izvršilnih ukrepov na premoženju insolventnega dolžnika, ki ga ima ta na ozemlju navedene druge države članice, kadar tega ne dovoljujejo predpisi države, v kateri so bili uvedeni postopki in kadar niso izpolnjeni pogoji za uporabo členov 5 in 10 navedene uredbe.

⁽¹⁾ UL C 283, 24.11.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. januarja 2010 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 in C-472/07), Bayer SA (C-471/07 in C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 in C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 in C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, prej Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07) proti državi Belgiji

(Združeni zadevi C-471/07 in C-472/07) ⁽¹⁾

(Direktiva 89/105/EGS — Preglednost ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo — Člen 4(1) — Neposredni učinek — Zamrznitev cen)

(2010/C 63/03)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 in C-472/07), Bayer SA (C-471/07 in C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 in C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 in C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, prej Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)

Tožena stranka: država Belgija

Ob udeležbi: Sanofi-Aventis Belgium SA (C-471/07)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Conseil d'État (Belgija) – Razlaga člena 4(1) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (89/105/EGS) (UL 1989, L 40, str. 8) – Zamrznitev cen zdravil, ki so jo določili pristojni organi države članice – Obseg obveznosti te države, da vsaj enkrat na leto opravi pregled, da ugotovi, ali „makroekonomske“ okoliščine upravičujejo nadaljevanje te zamrznitve – Pregled, omejen zgolj na proučitev obvladovanja izdatkov za javno zdravstveno varstvo, ali nujnost upoštevanja makroekonomskih učinkov zamrznitve cen na farmacevtsko industrijo?

Izrek

1. Člen 4(1) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (89/105/EGS) je treba razlagati tako, da so države članice pristojne, da ob upoštevanju cilja preglednosti, ki mu sledi ta direktiva, in zahtev iz navedene določbe določijo merila, na podlagi katerih je treba opraviti pregled makroekonomskih okoliščin iz te določbe, če ta merila temeljijo na objektivnih in preverljivih elementih.
2. Člen 4(1) Direktive 89/105 je treba razlagati tako, da glede vsebine ni dovolj natančen, da bi se lahko posameznik skliceval nanj pred nacionalnim sodiščem zoper državo članico.
3. Člen 4(1) Direktive 89/105 je treba razlagati tako, da lahko država članica 18 mesecev po prenehanju osem let trajajočega ukrepa splošne zamrznitve cen zdravil, za katera je mogoče zahte-

vati povračilo plačila, sprejme nov ukrep zamrznitve cen zdravil, ne da bi opravila pregled makroekonomskih okoliščin iz te določbe.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. januarja 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-546/07) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda opravljanja storitev — Člen 49 ES — Priloga XII k aktu o pristopu — Seznam iz člena 24 Akta o pristopu: Poljska — Poglavje 2, točka 13 — Možnost, da Zvezna republika Nemčija odstopi od člena 49, prvi odstavek, ES — Klavzula o zamrznitvi — Sporazum med vlado Zvezne republike Nemčije in poljsko vlado z dne 31. januarja 1990 o napotitvi delavcev poljskih podjetij zaradi izpolnjevanja podjemnih pogodb — Onemogočanje podjetjem s sedežem v drugih državah članicah, da sklepajo podjemne pogodbe, ki jih je treba opraviti v Nemčiji, s poljskimi podjetji — Razširitev omejitev, ki so obstajale ob podpisu pristopne pogodbe v zvezi z dostopom poljskih delavcev do nemškega trga dela)

(2010/C 63/04)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Traversa in P. Dejmeek, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: J. Möller, M. Lumma in C. Blaschke, zastopniki)

Intervenient v podporo tožeče stranke: Republika Poljska (zastopnik: M. Dowgielewicz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 49 ES in Priloge XII (Seznam iz člena 24 Akta o pristopu: Poljska), Poglavja 2 (Prosto gibanje oseb), točke 13, Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 875) – Razlaga in uporaba Sporazuma med vlado Zvezne republike Nemčije in vlado Republike Poljske z dne 31. januarja 1990 o napotitvi delavcev poljskih podjetij zaradi izpolnjevanja podjemnih pogodb s strani nacionalnih upravnih organov – Onemogočanje podjetjem s sedežem v

drugih državah članicah, da sklepajo podjemne pogodbe, ki jih je treba opraviti v Nemčiji, s poljskimi podjetji – Razširitev omejitev, ki so obstajale ob podpisu pristopne pogodbe v zvezi z dostopom poljskih delavcev s podjemnimi pogodbami („Werkvertragsarbeitnehmer“) do nacionalnega trga dela.

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija, s tem da je v svoji upravni praksi pojem „podjetje druge strani“ iz člena 1(1) Sporazuma med vlado Zvezne republike Nemčije in vlado Republike Poljske z dne 31. januarja 1990 o napotitvi delavcev poljskih podjetij zaradi izpolnjevanja podjemnih pogodb, kakor je bil spremenjen 1. marca in 30. aprila 1993, razlagala kot „nemško podjetje“, ni izpolnila obveznosti iz člena 49 ES.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija in Zvezna republika Nemčija nosita vsaka svoje stroške.
4. Republika Poljska nosi svoje stroške.

(¹) UL C 64, 8.3.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Nemčija) – Seda Küçükdeveci proti Swedex GmbH & Co. KG

(Zadeva C-555/07) (¹)

(Načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti — Direktiva 2000/78/ES — Nacionalna zakonodaja v zvezi z odpovedjo delovnega razmerja, ki pri izračunu odpovednega roka ne upošteva delovne dobe zaposlenega pred 25. letom — Utemeljitev ukrepa — Nacionalna ureditev, ki je v nasprotju z direktivo — Vloga nacionalnega sodišča)

(2010/C 63/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Seda Küçükdeveci

Tožena stranka: Swedex GmbH & Co. KG

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Nemčija) – Razlaga načela prepovedi diskriminacije na podlagi starosti in Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, str. 16) – Nacionalna zakonodaja v zvezi z odpovedjo delovnega razmerja, ki uvaja daljše odpovedne roke na podlagi delovne dobe, ne da bi upoštevala trajanje zaposlitve delavca pred 25. letom

Izrek

1. Pravo Unije, zlasti načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti, konkretizirano z Direktivo Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se delovna doba delavca pred 25. letom ne upošteva pri izračunu odpovednega roka ob odpovedi delovnega razmerja.
2. Nacionalno sodišče, ki mu je v odločanje predložen spor med posamezniki, mora zagotoviti spoštovanje načela prepovedi diskriminacije na podlagi starosti, kot ga konkretizira Direktiva 2000/78, po potrebi tako, da ne uporabi nobene določbe nacionalne ureditve, ki je z njim v nasprotju, ne glede na uveljavljanje možnosti, da v primerih iz člena 267, drugi odstavek, PDEU Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje glede razlage tega načela.

(¹) UL C 79, 29.3.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL proti Administración del Estado

(Zadeva C-118/08) (¹)

(Procesna avtonomija držav članic — Načelo enakovrednosti — Odškodninska tožba zoper državo — Kršitev prava Unije — Kršitev ustave)

(2010/C 63/06)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL

Tožena stranka: Administración del Estado

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Supremo (Španija – Kršitev pravic, ki jih posameznikom podeljuje pravo Skupnosti, s strani države članice – Obveznost povračila škode – Akt, nezdržljiv z ustavo države članice, in akt, nezdržljiv s pravom Skupnosti – Načeli enakovrednosti in učinkovitosti

Izrek

Pravo Unije nasprotuje uporabi pravila države članice, po katerem lahko vlagatelj z odškodninsko tožbo zoper državo, ki temelji na kršitvi tega prava s strani nacionalnega zakona, ki je ugotovljena s sodbo Sodišča, izdano na podlagi člena 226 ES, uspe le, če je predhodno izčrpal vsa nacionalna pravna sredstva, s katerimi je izpodbijal veljavnost škodljivega upravnega akta, sprejetega na podlagi tega zakona, medtem ko tako pravilo ne velja za odškodninsko tožbo zoper državo, ki temelji na neustavnosti istega zakona, ki jo ugotovi pristojno sodišče.

(¹) UL C 128, 24.5.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgesicht Oldenburg – Nemčija) – Stadt Papenburg proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-226/08) (¹)

(Direktiva 92/43/EGS — Ohranjanje naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst — Odločitev države članice, da bo izdala soglasje k osnutku seznama območij, pomembnih za Skupnost, ki ga je sestavila Komisija — Interesi in vidiki, ki jih je treba upoštevati)

(2010/C 63/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Oldenburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stadt Papenburg

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Oldenburg – Razlaga členov 2(3), 4(2), prvi pododstavek, ter 6(3) in (4) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, str. 7) – Z ustavo zavarovani gospodarski interesi občine v zvezi z izkoriščanjem rečnega pristanišča, za katere bi morebitna opredelitev zadevnega območja za območje, pomembno za Skupnost, lahko imela trajne posledice – Interesi in vidiki, ki jih mora zadevna država članica upoštevati pri odločitvi, ali bo dala soglasje k osnutku seznama območij, pomembnih za Skupnost, ki ga je izdelala Komisija.

Izrek

1. Člen 4(2), prvi pododstavek, Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2006/105/ES z dne 20. novembra 2006, je treba razlagati tako, da državi članici ne omogoča, da iz razlogov, ki niso okoljevarstveni, zavrne soglasje glede vključitve enega ali več območij v osnutek seznama območij, pomembnih za Skupnost, ki ga je izdelala Evropska komisija.
2. Člen 6(3) in (4) Direktive 92/43, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/105, je treba razlagati tako, da morajo biti stalna vzdrževalna dela na plovni poti estuarija, ki niso povezana z upravljanjem območja ali zanj potrebna in ki so bila v skladu z nacionalnim pravom odobrena pred potekom roka za prenos Direktive 92/43, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/105, če predstavljajo projekt in lahko pomembno vplivajo na zadevno območje, predmet presoje njihovih posledic za to območje na podlagi navedenih določb, kadar se ta dela opravljajo po vpisu območja na seznam območij, pomembnih za Skupnost.

Če bi zlasti glede rednosti, značilnosti ali pogojev izvedbe vzdrževalnih del iz postopka v glavni stvari, ta lahko šteli za enotno dejanje, zlasti kadar je njihov cilj ohranitev globine plovne poti z rednimi in nujnimi poglobljanji, bi jih lahko šteli za en in isti projekt v smislu člena 6(3) Direktive 92/43, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/105.

(¹) UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 12. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Nemčija) – Colin Wolf proti Stadt Frankfurt am Main

(Zadeva C-229/08) ⁽¹⁾

(Direktiva 2000/78/ES — Člen 4(1) — Prepoved diskriminacije zaradi starosti — Nacionalna določba, po kateri je najvišja starost za zaposlitev javnih uslužbencev v gasilski službi 30 let — Cilj, ki se mu sledi — Pojem bistvena in odločilna zahteva za neki poklic)

(2010/C 63/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Colin Wolf

Tožena stranka: Stadt Frankfurt am Main

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) – Razlaga členov 6(1) in 17 Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, str. 16) – Prepoved diskriminacije na podlagi starosti – Pojma „objektivno in razumno utemeljene“ razlike pri obravnavanju na podlagi starosti ter „potrebno primerne delovne dobe pred upokojitvijo“ – Nacionalna določba, po kateri je najvišja starost za zaposlitev poklicnih gasilcev 30 let.

Izrek

Člen 4(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki kot zgornjo starostno mejo za zaposlitev v operativni poklicni gasilski enoti določa 30 let.

⁽¹⁾ UL C 223, 30.8.2008.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Milan Kyrian proti Celní úřad Tábor

(Zadeva C-233/08) ⁽¹⁾

(Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev — Direktiva 76/308/EGS — Nadzorna pristojnost sodišč države članice, v kateri ima sedež zaproseni organ — Izvršljivost izvršilnega naslova za izterjavo — Pravilnost vročitve izvršilnega naslova dolžniku — Vročitev v jeziku, ki ga naslovnik ne razume)

(2010/C 63/09)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Milan Kyrian

Tožena stranka: Celní úřad Tábor

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Nejvyšší správní soud (Češka republika) – Razlaga splošnih načel: pravice do poštenega sojenja, načel dobrega upravljanja in pravne države, ter člena 12(3) Direktive Sveta z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (76/308/EGS) (UL L 73, str. 18), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta z dne 6. decembra 1979 o spremembah Direktive 76/308/EGS o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki so del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin (79/1071/EGS) (UL L 331, str. 10), in Direktivo Sveta 2001/44/ES z dne 15. junija 2001 o spremembah Direktive 76/308/EGS o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki so del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, glede davka na dodano vrednost in določenih trošarin (UL L 175, str. 17) – Pristojnost sodišč države članice, v kateri ima zaproseni organ sedež, da v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v tej državi članici, preverijo, ali je izvršilni naslov za izterjavo terjatve izvršljiv in ali je bil pravilno vročen – Izvršilni naslov, ki ne vsebuje datuma rojstva dolžnika in je napisan v jeziku, ki ga dolжник ne razume in ni uradni jezik zaprosene države članice.

Izrek

1. Člen 12(3) Direktive Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/44/ES z dne 15. junija 2001, je treba razlagati tako, da sodišča države članice, v kateri ima sedež zaproseni organ, načeloma niso pristojna za preverjanje izvršljivosti izvršilnega naslova za izterjavo. Nasprotno pa lahko sodišče te države članice, kadar odloča o pravnem sredstvu, s katerim se izpodbija veljavnost ali pravilnost izvršilnih ukrepov, kot je vročitev izvršilnega naslova, preveri, ali so bili ti ukrepi pravilno izvedeni po zakonih in drugih predpisih navedene države članice.
2. Pri vzajemni pomoči, določeni na podlagi Direktive 76/308, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/44, mora biti izvršilni naslov za izterjavo – da bi njegov naslovnik lahko uveljavljal svoje pravice – temu vročen v uradnem jeziku države članice, v kateri ima sedež zaproseni organ. Za zagotovitev upoštevanja te pravice mora nacionalno sodišče uporabiti svoje nacionalno pravo in pri tem poskrbeti za zagotovitev polnega učinka prava Skupnosti.

(¹) UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie van België – Belgija) – Država Belgija proti Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Zadeva C-264/08) (¹)

(Carinski zakonik Skupnosti — Carinski dolg — Znesek dajatev — Člena 217 in 221 — Lastna sredstva Skupnosti — Uredba (ES, Euratom) št. 1150/2000 — Člen 6 — Zahteva po vknjižbi zneska dajatve pred sporočitvijo tega dolžniku — Pojem ‚zakonsko dolgovani‘ znesek)

(2010/C 63/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitev sodišče

Hof van Cassatie van België

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: država Belgija

Tožena stranka: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hof van Cassatie van België – Razlaga členov 217(1) in 221(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (v različici, ki je veljala leta 1992) (UL L 302, str.1) in člena 6 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 130, str.1) – Naknadna izterjava uvoznih ali izvoznih dajatev – Vprašanje, ali naj se zahteva upoštevanje zneska dajatev, preden je sporočen dolžniku – Pojem [vnos] [...] v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov – Povračilo neupravičeno plačanih zneskov

Izrek

1. Člen 221(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da „vknjižba“ zneska izterjevanih dajatev, ki je v njem navedena, pomeni „vknjižbo“ navedenega zneska, kot jo določa člen 217(1) navedene uredbe.
2. „Vknjižbo“ v smislu člena 217(1) Uredbe št. 2913/92 je treba razlikovati od vknjižbe pravic na račune lastnih sredstev iz člena 6 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti. Ker člen 217 Uredbe št. 2913/92 ne določa podrobnosti „vknjižbe“ v smislu te določbe in torej niti minimalnih tehničnih ali formalnih zahtev, je treba to vknjižbo opraviti tako, da se zagotovi, da pristojni carinski organi vnesejo natančen znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga, v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov, zlasti da bi bila vknjižba zadevnih zneskov opravljena z gotovostjo tudi glede dolžnika.
3. Člen 221(1) Uredbe št. 2913/92 je treba razlagati tako, da lahko carinski organi dolžniku v skladu z ustreznimi postopki veljavno sporočijo znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki jih je treba plačati, le če so ta znesek prej vknjižili. Države članice niso dolžne sprejeti posebnih postopkovnih pravil glede postopkov, v katerih je treba dolžniku sporočiti znesek navedenih dajatev, saj se za ta sporočila lahko uporabijo notranja splošna postopkovna pravila, ki zagotavljajo ustrezno obveščenost dolžnika in mu omogočajo, da si polno obveščen zagotovi obrambo svojih pravic.

4. Pravo Skupnosti ne nasprotuje temu, da se nacionalno sodišče v zvezi z izjavo carinskih organov, da je bil znesek uvoznih ali izvoznih dajatev „vknjižen“ v smislu člena 217 Uredbe št. 2913/92, preden je bil ta znesek sporočen dolžniku, opira na domnevo, če se spoštujeta načeli učinkovitosti in enakovrednosti.

5. Člen 221(1) Uredbe št. 2913/92 je treba razlagati tako, da morajo carinski organi zadevne države članice, preden dolžniku sporočijo znesek dajatev, ta znesek predhodno vknjižiti, in če znesek ni bil vknjižen v skladu s členom 217(1) Uredbe št. 2913/92, ga ti organi – ki vendarle ohranijo možnost, da v skladu s pogoji, določenimi v členu 221(1) Uredbe št. 2913/92, in pravili o zastaranju, ki so veljala ob nastanka carinskega dolga, dolžniku ponovno sporočijo ta znesek – ne morejo izterjati.

6. Če znesek uvoznih ali izvoznih dajatev ostane „zakonsko dolgovan“ v smislu člena 236(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2913/92, čeprav je bil dolžnik o tem znesku obveščen, ne da bi bil ta pred tem vknjižen v skladu s členom 221(1) te uredbe, pa ni dvoma, da mora imeti navedeni dolžnik, če tako sporočila ni več mogoče – ker se je rok, določen v členu 221(3) navedene uredbe, iztekel – načeloma možnost prejeti vračilo zneskov od države članice.

(¹) UL C 247, 27.9.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Mons – Belgija) – Société de Gestion Industrielle (SGI) proti državi Belgiji

(Zadeva C-311/08) (¹)

(Svoboda ustanavljanja — Prosti pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Dohodninska zakonodaja o dohodnini in davku od dohodka pravnih oseb — Določitev obdavčljivih dohodkov družb — Povezane družbe — Izjemna ali neodplačna ugodnost, ki jo družba rezidentka odobri družbi s sedežem v drugi državi članici — Všetnje zneska zadevne ugodnosti v lastni dobiček družbe rezidentke, ki je to ugodnost odobrila — Enakomerna porazdelitev pristojnosti za obdavčitev med državami članicami — Boj proti davčnemu izogibanju — Preprečevanje zlorab — Sorazmernost)

(2010/C 63/11)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Mons

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société de Gestion Industrielle (SGI)

Tožena stranka: država Belgija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal de première instance de Mons (Belgija) – Razlaga členov 12 ES, 43 ES, 48 ES in 56 ES – Dopustnost, da nacionalna zakonodaja predvideva za družbo rezidentko izjemno in neodplačno davčno ugodnost, ki ga je ta odobrila družbi nerezidentki, s katero je v soodvisnosti, ne predvideva pa take obdavčitve, kadar je ista ugodnost odobrena družbi rezidentki

Izrek

Člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES je treba razlagati tako, da načeloma ne nasprotuje zakonodaji države članice, kot je ta v zadevi v glavni stvari, v skladu s katero so izjemne ali neodplačne ugodnosti obdavčene v družbi rezidentki, če jih je ta odobrila družbi s sedežem v drugi državi članici, s katero je ta družba neposredno ali posredno povezana, medtem ko družba rezidentka ni obdavčena za te ugodnosti, če so odobrene drugi družbi rezidentki, s katero je ta družba tako povezana. Predložitveno sodišče mora torej preveriti, ali zakonodaja v postopku v glavni stvari ne presega tega, kar je nujno za uresničitev zastavljenih ciljev.

(¹) UL C 260, 11.10.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-333/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Prosti pretok blaga — Člena 28 ES in 30 ES — Količinska omejitve pri uvozu — Ukrepi z enakim učinkom — Postopek predhodnih dovoljenj — Pomožna tehnološka sredstva in živila, pri pripravi katerih so bila uporabljena pomožna tehnološka sredstva s poreklom iz drugih držav članic, v katerih so zakonito proizvedena in/ali tržena — Postopek, ki gospodarskim subjektom omogoča vpis take snovi na „pozitivni seznam“ — Klavzula o vzajemnem priznavanju — Nacionalna ureditev, ki za gospodarske subjekte ustvarja stanje brez pravne varnosti)

(2010/C 63/12)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: B. Stromsky, zastopnik)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in R. Loosli-Surrans, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 28 ES – Sistem predhodnih dovoljenj za pomožna tehnološka sredstva in živila, pri pripravi katerih so bila uporabljena pomožna tehnološka sredstva s poreklom iz drugih držav članic, ki se v teh državah zakonito proizvajajo in/ali tržijo – Pomanjkanje obrazložitve in/ali neupoštevanje načela sorazmernosti

Izrek

1. Francoska republika s tem, da je za pomožna tehnološka sredstva in živila, pri pripravi katerih so bila uporabljena pomožna tehnološka sredstva s poreklom iz drugih držav članic, ki se v teh državah zakonito proizvajajo in/ali tržijo, določila sistem predhodnih dovoljenj, ki ni v skladu z načelom sorazmernosti, ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES.

2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 285, 8.11.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. januarja 2010 – Evropska komisija proti Češki republiki

(Zadeva C-343/08) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2003/41/ES — Dejavnosti in nadzor institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje — Delna neizvršitev prenosa v predpisanem roku — Neobstoje institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje na nacionalnem ozemlju — Pristojnost držav članic za organizacijo njihovega nacionalnega sistema pokojninskega zavarovanja)

(2010/C 63/13)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Šimerdová in N. Yerrell, zastopnika)

Tožena stranka: Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje v predpisanem roku vseh predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/41/ES z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 235, str. 10).

Izrek

1. Češka republika s tem, da v predpisanem roku ni sprejela zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev s členi 8, 9, 13, od 15 do 18 in 20, od (2) do (4), Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ni izpolnila obveznosti iz člena 22(1) te direktive.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Češki republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 272, 25.10.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. januarja 2010 – Internationaler Hilfsfonds eV proti Evropski komisiji

(Zadeva C-362/08 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Ničnostna tožba — Pojem „izpodbojni akt“ v smislu člena 230 ES)

(2010/C 63/14)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Internationaler Hilfsfonds eV (zastopnika: H. Kaltenecker in R. Karpenstein, odvetnika)

Druška stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: P. Costa de Oliveira, S. Fries in T. Scharf, zastopniki)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 5. junija 2008 v zadevi T-141/05, Internationaler Hilfsfonds eV proti Komisiji Evropskih skupnosti, s katero je Sodišče prve stopnje kot nedopustno zavrglo tožbo za razglasitev ničnosti domnevne odločbe Komisije, vsebovane v dopisu z dne 14. februarja 2005, s katero je bil pritožnici zavržen dostop do nekaterih dokumentov iz dokumentacije v zvezi s pogodbo LIEN 97-2011 o sofinanciranju programa medicinske pomoči v Kazahstanu – Nedopustnost ničnostne tožbe zoper akt, ki le potrjuje prejšnjo odločbo, ki ni bila pravočasno izpodbijana – Napačna opredelitev izpodbijanega akta – Nedopustnost ničnostne tožbe zoper akt, ki je začetni odgovor v smislu člena 7(1) Uredbe št. 1049/2001 – Napačna razlaga člena 7(2) Uredbe št. 1049/2001

Izrek

1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 5. junija 2008 v zadevi *Internationaler Hilfsfonds* proti Komisiji (T-141/05) se razveljavi.
2. Ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija Evropskih skupnosti pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti, se zavrne.
3. Zadeva se vrne Splošnemu sodišču Evropske unije, da bo odločilo o predlogih družbe *Internationaler Hilfsfonds* eV za razglasitev ničnosti odločbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 14. februarja 2005, s katero ji je bil zavrnen dostop do nekaterih dokumentov, ki jih je ta imela.
4. Evropski Komisiji se naloži plačilo stroškov tega postopka in stroškov postopka na prvi stopnji, povezanih z ugovorom nedopustnosti.
5. Odločitev o preostalih stroških se pridrži.

(¹) UL C 272, 25.10.2008.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. januarja 2010 – Audi AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-398/08 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člena 7(1)(b) in 63 — Besedna znamka *Vorsprung durch Technik* — Znamke, sestavljene iz oglaševalskih sloganov — Razlikovalni učinek — Prijava znamke za številne proizvode in storitve — Upoštevna javnosti — Celovita presoja in obrazložitev — Novi dokumenti)

(2010/C 63/15)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Audi AG (zastopnika: S. O. Gillert in F. Schiwek, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti senat) z dne 9. julija 2008, Audi proti UUNT (T-70/06), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo razveljavitveno tožbo zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 16. decembra 2005, s katero je bila delno zavrnjena pritožba zoper odločbo preizkuševalca, ki je zavrnil registracijo besedne znamke „VORSPRUNG DURCH TECHNIK“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 12, 14, 25, 28, od 37 do 40 in 42 – Znamke, sestavljene iz oglaševalskih sloganov – Razlikovalni učinek – Uporaba posebnih meril presoje – Nezadostna obrazložitev glede določitve upoštevne javnosti – Upoštevanje razlogov, prvič predloženih v postopku pred Sodiščem prve stopnje

Izrek

1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 9. julija 2008 v zadevi Audi proti UUNT (*Vorsprung durch Technik*) (T-70/06) se razveljavi v delu, v katerem je Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti razsodilo, da drugi odbor za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) s sprejetjem odločbe z dne 16. decembra 2005 (zadeva R 237/2005-2) ni kršil člena 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 3288/94 z dne 22. decembra 1994.
2. Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 16. decembra 2005 (zadeva R 237/2005-2) se razveljavi v delu, v katerem je bila na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 3288/94, delno zavrnjena zahteva za registracijo znamke *Vorsprung durch Technik*.
3. Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

(¹) UL C 301, 22.11.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Queen's Bench Division) – Združeno kraljestvo) – Uniplex (UK) Ltd proti NHS Business Services Authority

(Zadeva C-406/08) ⁽¹⁾

(Direktiva 89/665/EGS — Revizijski postopki oddaje javnih naročil — Rok za vložitev zahteve za revizijo — Začetek teka roka za vložitev zahteve za revizijo)

(2010/C 63/16)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Uniplex (UK) Ltd

Tožena stranka: NHS Business Services Authority

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (Queen's Bench Division) – Razlaga členov 1 in 2 Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, str. 33) – Nacionalna zakonodaja, ki določa rok treh mesecev za vložitev zahteve za revizijo – Začetek teka roka – Datum, ko so bili predpisi Skupnosti glede oddaje javnih naročil kršeni, ali datum, ko je tožeča stranka izvedela za to kršitev.

Izrek

1. Na podlagi člena 1(1) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992, začne rok za vložitev zahteve za revizijo zaradi kršitve pravil oddaje javnih naročil ali zaradi povračila škode, ki jo povzroči kršitev teh pravil, teči od dneva, ko je tožeča stranka izvedela ali bi morala izvedeti za to kršitev.

2. Člen 1(1) Direktive 89/665 nasprotuje nacionalni določbi, kot je v postopku v glavni stvari, ki nacionalnemu sodišču dopušča, da zahtevo za revizijo, ki je bila vložena zaradi kršitve pravil oddaje javnih naročil ali zaradi povračila škode, ki jo povzroči kršitev teh pravil, zavrže kot prepozno na podlagi diskrecijske presoje merila, da mora biti zahteva za revizijo vložena takoj.

3. Direktiva 89/665, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/50, nacionalnim sodiščem nalaga, da na podlagi svoje diskrecijske pravice podaljšajo rok za vložitev zahteve za revizijo na način, da tožeči stranki zagotovijo rok, ki je enak tistemu, ki bi ga imela, če bi rok, določen v nacionalni zakonodaji, začel teči na dan, ko je izvedela ali bi morala izvedeti za kršitev pravil o oddaji javnih naročil. Če nacionalnih določb, ki se nanašajo na potek rokov za vložitev zahteve za revizijo, ne bi bilo mogoče razlagati v skladu z Direktivo 89/665, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/50, jih nacionalno sodišče ne sme uporabljati, da se zagotovi celovito uporabo prava Skupnosti in zavaruje pravice, ki jih to priznava posameznikom.

⁽¹⁾ UL C 301, 22.11.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. januarja 2010 (predloga za sprejetje predhodne odločbe VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, in VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland – Združeno kraljestvo) – Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08) proti The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Združeni zadevi C-430/08 in C-431/08) ⁽¹⁾

(Uredba (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti — Člena 78 in 203 — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 865 — Postopek aktivnega oplemenitenja — Napačna šifra za carinski postopek — Nastanek carinskega dolga — Ponovni pregled carinske deklaracije)

(2010/C 63/17)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevni sodišči

VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, in VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland - Združeno kraljestvo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

Tožena stranka: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – Edinburgh Tribunal Centre, VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland – Razlaga členov 78, 203 in 239 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1) – Razlaga člena 865 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2913/92 (UL L 253, str. 1) – Blago, vneseno v Evropsko skupnost v okviru postopka aktivnega oplemenitenja – Zmotna uporaba nepravilne šifre carinskega postopka v deklaracijah, predloženih pri ponovnem izvozu blaga iz Skupnosti, v katerih je navedeno blago označeno kot „stalni izvoz“, in ne kot „ponovni izvoz“ – Možnost ponovnega pregleda deklaracije, da bi se popravila šifra carinskega postopka (ŠCP) in uredil položaj.

Izrek

1. Navedba šifre za carinski postopek 10 00, ki označuje izvoz skupnostnega blaga, namesto šifre 31 51, ki se uporablja za blago, ki je predmet oprostitve dajatev na podlagi postopka aktivnega oplemenitenja, na izvoznih deklaracijah, ki so bile predmet postopka v glavni stvari, v skladu s členom 203(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti in členom 865, prvi odstavek, Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1677/98 z dne 29. julija 1998, povzroči nastanek carinskega dolga.
2. Člen 78 Uredbe št. 2913/92 dovoljuje ponovni pregled izvoznih deklaracij blaga z namenom, da se popravi šifro za carinski postopek, ki jo je navedel prijavitelj, carinski organi pa morajo, na eni strani, preučiti, ali so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov in ali cilji postopka aktivnega oplemenitenja niso bili ogroženi, zlasti ali je bilo blago, ki je bilo predmet tega carinskega postopka, dejansko ponovno izvoženo, in, na drugi strani, v danem primeru sprejeti ukrepe za ureditev položaja ob upoštevanju novih podatkov, ki so jim na voljo.

(¹) UL C 327, 20.12.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-456/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/37/EGS — Javna naročila gradenj — Obvestitev kandidatov in ponudnikov o odločitvah v zvezi z oddajo javnega naročila — Direktiva 89/665/EGS — Revizijski postopki oddaje javnih naročil — Rok za vložitev tožbe — Datum, po katerem začne teči rok za vložitev tožbe)

(2010/C 63/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Zavvos, M. Konstantinidis E. in White, zastopniki)

Tožena stranka: Irska (zastopnika: D. O'Hagan, zastopnik, A. Collins, SC)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 1(1) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989, o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, str. 33) – Kršitev člena 8(2) Direktive Sveta 93/37/EGS z dne 14. junija 1993, o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje (UL L 199, str. 54) – Obvestitev o oddaji naročila – Obveznost jasno določiti rok za vložitev pravnega sredstva zoper odločitev o oddaji javnega naročila

Izrek**1. Irska**

— zato, ker National Roads Authority ni obvestil neuspešnega ponudnika o odločitvi o oddaji naročila v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, financiranjem in gospodarskim izkoriščanjem zahodne avtocestne obvoznice mesta Dundalk, in

— s tem, da je ohranila v veljavi določbe člena 84A(4) poslovnika višjih sodišč (Rules of the Superior Courts) v različici iz Statutory Instrument št. 374/1998 v delu, v katerem te pomenijo negotovost glede odločitve, zoper katero je treba vložiti tožbo, in glede določitve rokov za vložitev te tožbe,

ni izpolnila, glede prvega očitka, obveznosti iz člena 1(1) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992, in člena 8(2) Direktive Sveta 93/37/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1997, in, glede drugega očitka, obveznosti iz člena 1(1) Direktive 89/665, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/50.

2. Irski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 313, 6.12.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – Ümit Bekleyen proti Land Berlin

(Zadeva C-462/08) (¹)

(Pridružitveni sporazum EGS Turčija — Člen 7, drugi odstavek, Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 — Pravica otroka turškega delavca sprejeti katero koli zaposlitev v državi članici gostiteljici, v kateri je opravil poklicno izobraževanje — Začetek poklicnega izobraževanja po tem, ko so starši zapustili to državo članico)

(2010/C 63/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ümit Bekleyen

Tožena stranka: Land Berlin

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Razlaga člena 7, drugi pododstavek, Sklepa št. 1/80 Pridružitvenega sveta EGS-Turčija – Turški drža-

vljan, rojen v državi članici gostiteljici, ki se potem, ko se je s starši vrnil v državo izvora, po desetih letih vrne sam v državo članico gostiteljico, kjer so bili njegovi starši v preteklosti več kot tri leta na regularnem trgu delovne sile, da bi se začel poklicno izobraževati – Pravica do dostopa do trga dela in temu ustrezna pravica do prebivanja v državi članici gostiteljici za tega turškega državljana po zaključenem izobraževanju

Izrek

Člen 7, drugi odstavek, Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ki je bil ustanovljen s sporazumom o pridruževanju med Evropsko gospodarsko Skupnostjo in Turčijo je treba razlagati tako, da se otrok turškega državljana, ki je bil v državi članici gostiteljici redno zaposlen več kot tri leta, v tej državi članici po tem, ko je končal svoje poklicno izobraževanje v tej državi, sme sklicevati na pravico dostopa do trga dela in ustrezno pravico do prebivanja, če se je, po tem ko se je skupaj s svojimi starši vrnil v državo izvora, sam vrnil v zadevno državo članico, zato, da bi tam začel to izobraževanje.

(¹) UL C 19, 24.1.2009.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof te Arnhem – Nizozemska) – K. van Dijk proti Gemeente Kampen

(Zadeva C-470/08) (¹)

(Skupna kmetijska politika — Integrirani administrativni in kontrolni sistem za nekatere sheme pomoči — Uredba (ES) št. 1782/2003 — Shema enotnega plačila — Prenos pravic do plačila — Prenehanje zakupne pogodbe — Obveznosti zakupnika in zakupodajalca)

(2010/C 63/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof te Arnhem

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: K. van Dijk

Tožena stranka: Gemeente Kampen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – *Gerechthof te Arnhem* – Razlaga Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) št. 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, str. 1) ter Uredbe Komisije (ES) št. 795/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje sheme enotnega plačila, predvidenega v Uredbi Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL L 141, str. 1) – Integrirani administrativni in kontrolni sistem za nekatere sheme pomoči – Shema enotnega plačila – Prenos pravic do plačila – Obveznosti zakupnika in zakupodajalca

Izrek

Pravo Skupnosti ne zavezuje zakupnika, da po prenehanju zakupa poleg vračila v zakup vzetih zemljišč na zakupodajalca prenese pravice do plačila, ki so nastale za ta zemljišča ali se na njih nanašajo, ali da mu plača nadomestilo.

⁽¹⁾ UL C 6, 10.1.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – Alstom Power Hydro proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-472/08) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Člen 18(4) — Nacionalna zakonodaja, ki določa zastaralni rok treh mesecev za vračilo preveč plačanega DDV)

(2010/C 63/21)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožecha stranka: Alstom Power Hydro

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – *Augstākās tiesas Senāts* – Razlaga člena 18(4) Direktive 77/388/CEE: Šesta direktiva sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki določa rok treh let za vložitev zahtev za vračilo preveč plačanih davkov.

Izrek

Člen 18(4) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa triletni zastaralni rok za vložitev zahteve za vračilo preveč plačanega davka na dodano vrednost, ki ga je davčna uprava te države članice neupravičeno pobrala.

⁽¹⁾ UL C 327, 20.12.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sächsisches Finanzgericht – Nemčija) – Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz proti Finanzamt Dresden I

(Zadeva C-473/08) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Člen 13(A)(1)(j) — Oprostitev — Šolsko in univerzitetno izobraževanje, ki ga izvajajo učitelji zasebniki — Storitve neodvisnega učitelja v okviru tečajev poklicnega izobraževanja, ki jih organizirajo tretje ustanove)

(2010/C 63/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Sächsisches Finanzgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožecha stranka: Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

Tožena stranka: Finanzamt Dresden I

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Sächsisches Finanzgericht – Razlaga člena 13(A)(1)(j) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL L 145, str. 1) – Oprostitev „poučevanj[a], ki ga učitelji opravljajo zasebno in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje“ – Poučevanje, ki ga opravlja diplomirani inženir na zasebni šoli v okviru izobraževalnega programa za izpopolnjevanje in ki je namenjeno temu, da arhitekti in inženirji pridobijo specialistično podiplomsko izobrazbo na področju požarne varnosti – Neprekinjeno opravljanje storitev poučevanja in hkratno delovanje na vodilnem položaju pri določenih izobraževalnih programih – Prejemanje plačila, tudi če je bil učni predmet zaradi pomanjkanja udeležencev odpovedan

Izrek

1. Člen 13(A)(1)(j) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da storitve poučevanja in preverjanja znanja, ki jih opravlja diplomirani inženir v izobraževalni ustanovi, ustanovljeni kot društvo zasebnega prava in namenjeni udeležencem izpopolnjevalnih izobraževalnih programov, ki so že končali vsaj univerzitetni ali višješolski strokovni študij, po katerem so dobili naziv arhitekta oziroma inženirja ali kak drug enakovreden naziv, pomenijo „poučevanje, ki [...] se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje“ v smislu te določbe. Prav tako se lahko tudi druge dejavnosti, ki niso poučevanje v lastnem smislu, štejejo za poučevanje, če se v bistvenem opravljajo v okviru prenašanja znanja in sposobnosti med učiteljem in učenci ali študenti v okviru šolskega ali univerzitetnega izobraževanja. Predložitev sodišče mora, kolikor je potrebno, preveriti, ali so vse zadevne dejavnosti iz postopka v glavni stvari „poučevanje, ki [...] se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje“ v smislu te določbe.
2. Člen 13(A)(1)(j) te direktive je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, za osebo, kot je T. Eulitz, ki je družbenik tožeče stranke v postopku v glavni stvari in ki opravlja storitve poučevanja v okviru izobraževanja, ki ga organizira tretja ustanova, ni mogoče šteti, da je poučevanje opravljala „zasebno“ v smislu te določbe.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. oktobra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-22/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Energetska politika — Varčevanje z energijo — Direktiva 2002/91/ES — Energetska učinkovitost stavb — Neprenos v predpisanem roku)

(2010/C 63/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: B. Schima in L. de Schieter de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje ali nesporočitev ukrepov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb (UL 2003, L 1, str. 65), v predpisanem roku

Izrek

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb, ni izpolnilo svojih obveznosti na podlagi člena 15(1) te direktive.
2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 44, 21.2.2009.

⁽¹⁾ UL C 82, 4.4.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. decembra 2009
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Višjega sodišča v Mariboru – Republika Slovenija) – Jasna Detiček proti Maurizio Sgueglii

(Zadeva C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Zakonski spori in spori v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Začasni ukrepi glede pravice do varstva in vzgoje otroka — Sodna odločba, izvršljiva v državi članici — Nezakonita premestitev otroka — Druga država članica — Drugo sodišče — Predodelitev varstva in vzgoje otroka drugemu od staršev — Pristojnost — Nujni postopek predhodnega odločanja)

(2010/C 63/24)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitevno sodišče

Višje sodišče v Mariboru

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jasna Detiček

Tožena stranka: Maurizio Sgueglia

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Razlaga člena 20 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1) – Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja – Pristojnost sodišča države članice A, da začasno odloči o zahtevku za predodelitev varstva in vzgoje otroka, če je sodišče, ki odloča o glavni stvari – namreč sodišče, ki odloča o tožbi za razvezo zakonske zveze – v državi članici B

Izrek

Člen 20 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so v zadevi v glavni stvari, sodišču države članice ne omogoča sprejetja začasnega ukrepa v zvezi s starševsko odgovornostjo, na podlagi katerega bi se otroka, ki je na območju te države članice, v varstvo in vzgojo dodelilo enemu od staršev, če je sodišče druge države članice, ki je na podlagi te uredbe pristojno za odločanje o glavni stvari glede varstva in vzgoje otroka, že izdalo odločbo, s katero je otroka v začasno varstvo in vzgojo zaupalo drugemu od staršev, in je bila ta odločba razglašena za izvršljivo na območju prve države članice.

⁽¹⁾ UL C 312, 19.12.2009.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 23. novembra 2009
(predlogi za sprejetje predhodne odločbe Monomeles Protodikeio Rethymnis – Grčija) – Geórgios K. Lagoudakis proti Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) in Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis proti Dimos Geropotamou (C-163/08) in Michail Zacharioudakis proti Dimos Lampis (C-164/08)

(Združene zadeve od C-162/08 do C-164/08) ⁽¹⁾

(Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika — Socialna politika — Direktiva 1999/70/ES — Določbi 5 in 8 okvirnega sporazuma o delu za določen čas — Pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju — Prva ali edina pogodba — Veriženje pogodb — Ustrezni pravni ukrep — Znižanje splošne ravni zaščite delavcev — Ukrepi za preprečevanje zlorab — Sankcije — Absolutna prepoved spremembe pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe za nedoločen čas v javnem sektorju — Posledice nepravilnega prenosa direktive — Skladna razlaga)

(2010/C 63/25)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Geórgios K. Lagoudakis (C-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis (C-163/08), Michail Zacharioudakis (C-164/08)

Tožene stranke: Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08), Dimos Geropotamou (C-163/08), Dimos Lampis (C-164/08)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Monomeles Protodikeio Rethymnis – Razlaga določb 5 in 8, točki 1 in 3, priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL L 175, str. 43) – Prepoved sprejetja nacionalne zakonodaje pod pretvezo prenosa, če že obstaja ustrezna nacionalna zakonodaja v smislu določbe 5(1) direktive in če nova ureditev znižuje raven zaščite delavcev, ki delajo na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen čas

Izrek

1. Določbo 5(1) okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenem 18. marca 1999, iz priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da bi država članica sprejela nacionalno zakonodajo – kot je predsedniški dekret št. 164/2004 o določbah o delavcih, zaposlenih na podlagi pogodb za določen čas v javnem sektorju, katerega edini namen je prenos Direktive 1999/70, tako da bi se njene določbe uporabile v javnem sektorju –, ki predvideva izvajanje ukrepov za preprečevanje zlorab veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas, nastetimi v odstavku 1, točke od a do c, te določbe, če v nacionalnem pravu že obstaja – kar pa mora preveriti predložitveno sodišče – „ustrezen pravni ukrep“ v smislu navedene določbe, kot je člen 8(3) zakona št. 2112/1920 o obvezni odpovedi pogodbe o zaposlitvi zaposlenim v zasebnem sektorju, če navedena zakonodaja, prvič, ne vpliva na dejansko preprečevanje zlorab pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas, kot izhaja iz navedenega ustreznega pravnega ukrepa, in, drugič, da spoštuje pravo Skupnosti ter predvsem določbo 8(3) navedenega sporazuma.
2. Določbo 5(1), točka a, okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi organi zadevne države članice uporabili nacionalno zakonodajo, kot je obravnavana v postopku v glavni stvari, tako da bi se obnovev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju štela za utemeljeno z „objektivnimi razlogi“ v smislu navedene določbe zgolj zato, ker te pogodbe temeljijo na zakonitih določbah, ki omogočajo obnovev pogodb za zadovoljevanje določenih začasnih potreb, medtem ko so v resnici te potrebe stalne in trajne. Nasprotno, ta določba ne velja za sklenitev prve ali edine pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja za določen čas.
3. Določbo 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da je treba „zniževanje“ iz te določbe preučiti glede na splošno raven zaščite, ki je v zadevni državi članici veljala za delavce, ki so sklenili zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas, in za delavce, ki so sklenili prvo ali edino pogodbo o zaposlitvi za določen čas.
4. Določbo 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je predsedniški dekret št. 164/2004, ki – drugače od prejšnjega predpisa nacionalnega prava, kot je člen 8(3) zakona št. 2112/1920 – prvič, ne določa več, da se ob zlorabi zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju te spremenijo v pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas ali pa to spremembo podredi določenim kumulativnim in omejevalnim pogojem, in drugič, določa, da delavci, ki so sklenili prvo ali edino pogodbo o zaposlitvi za določen čas, niso več upravičeni do zaščite na podlagi ukrepov, ki jih določa, če se te spremembe – kar mora preveriti predložitveno sodišče – nanašajo na omejeno kategorijo delavcev, ki so sklenili pogodbo o zaposlitvi za določen čas ali ki bi lahko bili izenačeni s sprejetjem ukrepov za preprečevanje zlorabe veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas v smislu določbe 5(1) navedenega okvirnega sporazuma.
5. Vendar izvajanje tega okvirnega sporazuma z nacionalno zakonodajo, kot je predsedniški dekret št. 164/2004, ne sme povzročiti zmanjšanja zaščite, ki je prej veljala v nacionalnem pravnem redu za delavce, zaposlene za določen čas, na nižjo raven od tiste, ki je določena z minimalnimi varstvenimi določbami v okvirnem sporazumu. Zlasti upoštevanje določbe 5(1) tega sporazuma zahteva, da taka zakonodaja v zvezi z zlorabo veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas določa dejanske in zavezujoče ukrepe za preprečevanje take zlorabe ter dovolj učinkovite in odvračalne sankcije, da zagotovijo polni učinek teh preventivnih ukrepov. Predložitveno sodišče mora torej preveriti, ali so ti pogoji izpolnjeni.
6. V okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, je treba okvirni sporazum o delu za določen čas razlagati tako, da kadar nacionalni pravni red zadevne države članice v zadevnem sektorju določa druge dejanske ukrepe za preprečevanje, in če je potrebno, sankcioniranje zlorabe veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas v smislu določbe 5(1) tega sporazuma, to ne nasprotuje uporabi pravila nacionalnega prava, ki zgolj v javnem sektorju prepoveduje spremembo več pogodb za določen čas, katerih predmet je dejansko bilo zadovoljevanje stalnih in trajnih potreb delodajalca in ki jih je treba šteti za zlorabo, v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas. Predložitveno sodišče pa mora presoditi, koliko pogoji uporabe in dejansko izvajanje upoštevanih določb nacionalnega prava pomenijo ustrezen ukrep za preprečevanje, in če je potrebno, za sankcioniranje primerov, ko javna uprava zlorablja veriženje pogodb ali delovnih razmerij za določen čas.
7. Nasprotno, ker določbe 5(1) navedenega okvirnega sporazuma ni mogoče uporabiti za delavce, ki so sklenili prvo ali edino pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ta določba državam članicam ne nalaga, naj sprejmejo sankcije, kadar taka pogodba dejansko zadovaljuje stalne in trajne potrebe delodajalca.

8. Predložitevno sodišče mora upoštevne določbe nacionalnega prava razlagati čim bolj v skladu z določbama 5(1) in 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas ter v tem okviru določiti, ali je treba „ustrezni pravni ukrep“ v smislu prve od teh določb – kot je ukrep iz člena 8(3) zakona št. 2112/1920 – uporabiti v sporih v postopku v glavni stvari namesto kakih drugih določb nacionalnega prava.

(¹) UL C 171, 5.7.2008.

Sklep Sodišča z dne 26. novembra 2009 – Região autónoma dos Açores proti Svetu Evropske unije, Komisiji Evropskih skupnosti, Kraljevini Španiji, Seas at Risk VZW, prej Stichting Seas at Risk Federation, WWF – World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

(Zadeva C-444/08 P) (¹)

(Pritožba — Člen 119 Poslovnika — Uredba (ES) št. 1954/2003 — Ničnostna tožba — Nedopustnost — Regionalna ali lokalna enota — Akti, ki to enoto neposredno in posamično zadevajo — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna in očitno neutemeljena)

(2010/C 63/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Região autónoma dos Açores (zastopnika: M. Renouf in C. Bryant, solicitors)

Tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopnika: J. Monteiro in F. Florindo Gijón, zastopnika), Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: K. Banks, zastopnik), Kraljevina Španija (zastopnik: N. Díaz Abad, zastopnik), Seas at Risk VZW, prej Stichting Seas at Risk Federation, WWF - World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat) z dne 1. julija 2008 v zadevi Região autónoma dos Açores proti Svetu (T-37/04), s katero je Sodišče prve stopnje kot nedopustno zavrnilo tožbo za razglasitev delne ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1954/2003 z dne 4. novembra 2003 o upravljanju ribolovnega napora v zvezi z nekaterimi ribolovnimi območji in viri Skupnosti ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2847/93 in razve-

ljavitvi uredb (ES) št. 685/95 in (ES) št. 2027/95 (UL L 289, str. 1) – Zahteva, da izpodbijani akt osebo individualno zadeva

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Região autónoma dos Açores se naloži plačilo stroškov.

3. Kraljevina Španija in Komisija Evropskih skupnosti nosita svoje stroške.

(¹) UL C 327, 20.12.2008.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 4. decembra 2009 – Matthias Rath proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Dr. Grandel GmbH

(Združeni zadevi C-488/08 P in C-489/08 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 8(1)(b) — Besedni znamki Epican in Epican Forte — Ugovor imetnika besedne znamke Skupnosti EPIGRAN — Verjetnost zmede — Delna zavrnitev registracije — Očitna nedopustnost pritožb)

(2010/C 63/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Matthias Rath (zastopniki: S. Ziegler, C. Kleiner in F. Dehn, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik), Dr. Grandel GmbH

Predmet

Pritožba zoper sklep Sodišča prve stopnje (sedmi senat) z dne 8. septembra 2008 v zadevi Rath proti UUNT in Grandel (T-373/06), s katero je Sodišče prve stopnje kot očitno neutemeljeno zavrnilo tožbo za razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. oktobra 2006, s katero je ta delno zavrnil pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore, ki je s tem, ko je ugodil ugovoru imetnika prejšnje besedne znamke Skupnosti „EPIGRAN“, zavrnil registracijo besedne znamke „EPICAN FORTE“ za proizvode in storitve iz razreda 5 – Verjetnost zmede med znamkama

Izrek

1. *Pritožbi se zavrneta.*
2. *Matthiasu Rathu se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 82, 4.4.2009.

Sklep Sodišča (peti senat) z dne 9. decembra 2009 – Prana Haus GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-494/08 P) (¹)

(Pritožba — Člen 119 Poslovnika — Znamka Skupnosti — Besedna znamka PRANAHAUS — Uredba (ES) št. 40/94 — Absolutni razlog za zavrnitev registracije — Opisnost — Delno očitno nedopustna in delno očitno neutemeljena pritožba)

(2010/C 63/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožča stranka: Prana Haus GmbH (zastopnik: N. Hebeis, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Weberndörfer, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat) z dne 17. septembra 2008 v zadevi Prana Haus GmbH proti UUNT (T-226/07), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo za razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. aprila 2007, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo preizkuševalca o zavrnitvi registracije besedne znamke „PRANAHAUS“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16 in 35 – opisnost znamke.

Izrek

1. *Pritožba se zavrne.*
2. *Družbi Prana Haus GmbH se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 32, 7.2.2009.

Sklep Sodišča (tretji senat) z dne 12. januarja 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Charlottenburg – Nemčija) – Amiraik Berlin GmbH)

(Zadeva C-497/08) (¹)

(Nepravdni postopek — Imenovanje likvidacijskega upravitelja — Nepristojnost Sodišča)

(2010/C 63/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Charlottenburg

Stranka v postopku v glavni stvari

Amiraik Berlin GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Amtsgericht Charlottenburg – Razlaga členov 10, 43 in 48 Pogodbe ES – Priznavanje razlastitvenega ukrepa s strani države članice, sprejetega v okviru pravnega reda druge države članice, ki se nanaša na premoženje v prvi državi članici – Izbris britanske družbe z omejeno odgovornostjo „Companies House“ iz registra družb zaradi neizpolnjevanja zahtev publicitete, posledica česar je prenos njenega premoženja, vključno z nepremičninami v Nemčiji, na britansko Krono

Izrek

Sodišče Evropske unije je očitno nepristojno za odgovor na vprašanje, ki ga je Amtsgericht Charlottenburg postavilo v odločbi z dne 7. novembra 2008.

(¹) UL C 113, 16.5.2009.

Pritožba, ki jo je 24. marca 2009 vložila Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) zoper sklep Sodišča prve stopnje (sedmi senat), sprejet 13. januarja 2009 v zadevi Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-456/08

(Zadeva C-112/09 P)

(2010/C 63/30)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (zastopnika: R. Allendesalazar Corcho in R. Vallina Hoset, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 14. januarja 2010 zavrnilo pritožbo.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španija) 25. novembra 2009 – CLECE, S.A. proti María Socorro Martín Valor in Ayuntamiento de Cobisa

(Zadeva C-463/09)

(2010/C 63/31)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CLECE, S.A.

Tožena stranka: María Socorro Martín Valor in Ayuntamiento de Cobisa

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali na področje uporabe Direktive 2001/23/ES, kot je opredeljeno v členu 1(1)(a) in (b), spada primer, v katerem občinski urad spet začne opravljati ali prevzame čiščenje svojih prostorov, ki ga je pred tem opravljal pogodbeni izvajalec, in zato zaposli novo osebo?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 30. novembra 2009 – INMOGOLF SA proti Administración General del Estado

(Zadeva C-487/09)

(2010/C 63/32)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: INMOGOLF SA

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašnji za predhodno odločanje

Glede na to, da je s členom 11(a) Direktive Sveta z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (69/335/EGS) ⁽¹⁾ (sedaj Direktiva 2008/7/ES ⁽²⁾ z dne 12. februarja 2008) prepovedana obdavčitev trgovanja z delnicami, deleži ali drugimi enakovrstnimi vrednostnimi papirji in da so v skladu s členom 12(1)(a) države članice izključno pristojne za obračunavanje dajatev na prenos vrednostnih papirjev, zaračunanih bodisi pavšalno ali ne, ter da se v skladu s členom 108 zakona 24/1988 z dne 28. julija o trgu vrednostnih papirjev (v različici po spremembi, ki je bila opravljena z dvanajsto dodatno določbo zakona 18/1991 z dne 6. junija), čeprav določa splošno pravilo o oprostitvi od plačila davka na dodatno vrednost in davka na prenose premoženja za prenose vrednostnih papirjev, od teh prenosov kljub temu plačuje davek na prenose premoženja v obliki davka na odplačne prenose premoženja, če se nanašajo na dele družbenega kapitala družb, pri katerih nepremičnine pomenijo vsaj 50 % njihovih aktiv, in če pridobitelj zaradi tega prenosa pride v položaj, v katerem lahko izvršuje nadzor nad družbo, pri čemer se ne razlikuje med družbami s premoženjem in družbami, ki so gospodarsko dejavne:

1. ali je Direktiva Sveta z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (69/335/EGS) nasprotuje samodejni uporabi nacionalnih določb, kakršna je člen 108(2) zakona 24/1988 o trgu vrednostnih papirjev, v skladu s katerimi se obdavčijo nekateri prenosi vrednostnih papirjev, s katerimi se prikrivajo prenosi nepremičnin, čeprav niso bili opravljeni z namenom izogibanja plačilu davka?

Če namen izogibanja plačilu davka ni nujen:

2. ali je Direktiva Sveta z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (69/335/EGS) nasprotuje predpisom, kakršen je španski zakon 24/1988, v katerem je določena obdavčitev pridobitve večinskega deleža kapitala družb, v katerih nepremičnine pomenijo večino aktiv, čeprav gre za družbe, ki so povsem dejavne, in čeprav so nepremičnine neločljivo povezane z gospodarsko dejavnostjo družbe?

⁽¹⁾ UL L 249, 3.10.1969, str. 25.

⁽²⁾ UL L 46, 21.2.2008, str. 11.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Tribunal Supremo (Španija) 30. novembra 2009 –
Asociación de Transporte por Carretera proti
Administración General del Estado**

(Zadeva C-488/09)

(2010/C 63/33)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación de Transporte por Carretera

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v primeru, v katerem se kraj dejanskega nastanka kršitve ugotovi po tem, ko neka država članica pri carinski obravnavi odkrije nepravilnost glede prevozne operacije TIR in vloži zahtevek za plačilo zneska, ki ustreza znesku, ki je bil odmerjen garantnemu združenju iz te države, dejstvo, da država članica, v kateri je kršitev nastala, uvede nov postopek za odmero ustreznih carinskih dajatev glavnim zavezancem in garantnemu združenju iz države, v kateri je kršitev dejansko nastala, do meje njegove odgovornosti, če je kraj nastanka kršitve določen po poteku roka, določenega s predpisom Skupnosti, združljivo s členoma 454(3) in 455 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 ⁽¹⁾ z dne 2. julija 1993?

Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

2. Ali se garantno združenje iz države članice, v kateri je nepravilnost dejansko nastala, lahko na podlagi členov 454(3) in 455 Uredbe (EGS) št. 2454/93 oziroma člena 221(3) carinskega zakonika Skupnosti zaradi poteka predpisanega roka sklicuje na zastaranje pravice zahtevati plačilo zneska zagotovljene odgovornosti, če mu dejstva pred potekom tega roka niso bila znana?

3. Ali ima zahtevek za plačilo, ki ga je na podlagi člena 11(2) Konvencije TIR zoper garantno združenje iz države članice,

ki je odkrila nepravilnost, vložila carinska uprava te države, učinek pretrganja zastaranja glede postopka, uvedenega zoper garantno združenje iz države nastanka kršitve?

4. Ali je zadnjo določbo člena 11(2) Konvencije TIR mogoče razlagati tako, da se predpisani rok uporabi v državi kraja nastanka kršitve, tudi če država, ki je kršitev ugotovila, kljub kazenskemu postopku v zvezi z istimi ugotovljenimi dejstvi ni ustavila zahtevka za plačilo, vloženega zoper garantno združenje?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. decembra 2009 – Finanzamt
Burgdorf proti Manfredu Bogu**

(Zadeva C-497/09)

(2010/C 63/34)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Finanzamt Burgdorf

Tožena stranka: Manfred Bog

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se prodaja jedi ali obrokov, pripravljenih za takojšnje zaužitje, šteje za dobavo v smislu člena 5 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ⁽¹⁾?
2. Ali je odgovor na prvo vprašanje odvisen od tega, ali so prisotni dodatni elementi opravljanja storitev (priprava opreme za zaužitje hrane)?

3. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: Ali je treba pojem „živila“ v kategoriji 1 iz Priloge H k Šesti direktivi Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih razlagati tako, da so s tem zajeta le živila „za s seboj“, kot se običajno prodajajo v trgovinah z živili, ali so s tem zajete tudi jedi oziroma obroki, ki so – s kuhanjem, cvrtjem, pečenjem ali kako drugače – pripravljeni za takojšnje zaužitje?

(¹) UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. decembra 2009 – Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG proti Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Zadeva C-499/09)

(2010/C 63/35)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se prodaja jedi ali obrokov, pripravljenih za takojšnje zaužitje, šteje za dobavo v smislu člena 5 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS (¹) z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih?
2. Ali je odgovor na prvo vprašanje odvisen od tega, ali so prisotni dodatni elementi opravljanja storitev (prepušitev v uporabo miz, stolov in druge opreme za zaužitje hrane, predstavitev kinematografskega dogodka)?

3. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: Ali je treba pojem „živila“ v kategoriji 1 iz Priloge H k Šesti direktivi Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih razlagati tako, da so s tem zajeta le živila „za s seboj“, kot se običajno prodajajo v trgovinah z živili, ali so s tem zajete tudi jedi oziroma obroki, ki so – s kuhanjem, cvrtjem, pečenjem ali kako drugače – pripravljeni za takojšnje zaužitje?

(¹) UL L 145, str. 1

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. decembra 2009 – Lothar Lohmeyer proti Finanzamt Minden

(Zadeva C-501/09)

(2010/C 63/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lothar Lohmeyer

Tožena stranka: Finanzamt Minden

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „živila“ v kategoriji 1 iz Priloge H k Šesti direktivi Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (¹) razlagati tako, da so s tem zajeta le živila „za s seboj“, kot se običajno prodajajo v trgovinah z živili, ali so s tem zajete tudi jedi oziroma obroki, ki so – s kuhanjem, cvrtjem, pečenjem ali kako drugače – pripravljeni za takojšnje zaužitje?
2. Če so „živila“ v smislu kategorije 1 iz Priloge H k Šesti direktivi Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih tudi jedi ali obroki za takojšnje zaužitje?

Ali je treba prvi stavek člena 6(1) Šeste Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih razlagati tako, da se ta nanaša na prodajo sveže pripravljenih jedi ali obrokov, ki jih stranka zaužije na kraju samem ob uporabi priprav za zaužitje jedi, kot so odlagalne police, bifejske mize ali podobno, in jih ne vzame s seboj?

(¹) UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. decembra 2009 vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) – Fleischerei Nier GmbH & Co. KG proti Finanzamt Detmold

(Zadeva C-502/09)

(2010/C 63/37)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Finanzamt Detmold

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „živila“ v kategoriji 1 iz Priloge H k Šesti direktivi Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (¹) razlagati tako, da so s tem zajeta le živila „za s seboj“, kot se običajno prodajajo v trgovinah z živili, ali so s tem zajete tudi jedi oziroma obroki, ki so – s kuhanjem, cvrtjem, pečenjem ali kako drugače – pripravljeni za takojšnje zaužitje?
2. Če so „živila“ v smislu kategorije 1 iz Priloge H k Šesti direktivi Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih tudi jedi ali obroki za takojšnje zaužitje:

Ali je treba postopek priprave jedi ali obrokov upoštevati kot element storitve, če je treba odločiti, ali je treba enotno storitev podjetja za priložnostno pripravo in dostavo hrane (izročitev gotovih jedi ali obrokov in njihov prevoz ter po

potrebi prepustitev jedilnega pribora in posode in/ali barskih miz ter odvoz v uporabo predanega blaga) opredeliti kot dobavo živil, za katero velja davčna ugodnost (Priloga H, kategorija 1 te direktive), ali kot storitev, za katero davčna ugodnost ne velja (člen 6(1) te direktive)?

3. Če je treba na drugo vprašanje odgovoriti nikalno:

Ali je s členom 2, točka 1, v povezavi s členoma 5(1) in 6(1) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih združljivo, da je opredelitev enotne storitve podjetja za priložnostno pripravo in dostavo hrane kot dobave blaga ali kot storitev posebne vrste splošno odvisna samo od števila elementov z naravo opravljanja storitve (dveh ali več) v primerjavi z deležem dobave, ali pa je treba nujno ponderirati elemente z naravo opravljanja storitve neodvisno od njihovega števila in – če je odgovor pritrdilen – po katerih značilnostih?

(¹) UL L 145, str. 1.

Pritožba, ki jo je 4. decembra 2009 vložila Evropska komisija zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-263/07, Estonija proti Komisiji

(Zadeva C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Jezik postopka: estonsščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: E. Kružiková, E. White in E. Randvere, zastopniki)

Druge stranke v postopku: Republika Estonija, Republika Litva, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlogi pritožnice

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo;

— Republiku Estoniji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da je treba sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Sodišče prve stopnje) razveljaviti iz naslednjih razlogov:

1. Sodišče prve stopnje je kršilo člen 21 Statuta Sodišča in člen 44(1)(c) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ker je kot dopustno obravnavalo tožbo glede člena 1, točki 3 in 4, člena 2, točki 3 in 4, ter člena 3(2) in (3) Odločbe Komisije z dne 4. maja 2007 (o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Estonija sporočila v skladu z Direktivo 2003/87/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta). Sodišče prve stopnje je ravnalo napačno, ko je razglasilo dopustnost tožbe glede celotne odločbe, čeprav je tožeča stranka navedla razloge za razglasitev ničnosti samo glede člena 2, točki 1 in 2, člena 2, točki 1 in 2, ter člena 3(1).
2. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo člen 9(1) in (3) Direktive, ker je pri ugotovitvi obsega nadzorne pristojnosti Komisije in njene pristojnosti pri uporabi člena 9(3) Direktive napačno razlagalo načelo enakega obravnavanja in cilj Direktive. Razdelitveni načrti niso običajni ukrepi za prenos Direktive, ki bi se presojali naknadno. Če bi se dopustilo, da bi vsaka država članica uporabila svoje nepreverjene podatke, bi grozilo neenako obravnavanje držav članic. Cilje Direktive pa je mogoče doseči samo, če povpraševanje po pravicah do emisije toplogrednih plinov presega ponudbo. Treba je razlikovati med zgornjo mejo skupne količine pravic do emisije toplogrednih plinov za dodelitev in skupno količino pravic do emisije toplogrednih plinov za dodelitev.
3. Sodišče prve stopnje je napačno razlagalo vsebino načela dobrega upravljanja. Izdelava razdelitvenega načrta je bila naloga držav članic, Komisija pa ni bila pristojna za zapolnitev vrzeli v njem, temveč za presojo združljivosti razdelitvenega načrta z Direktivo.
4. Sodišče prve stopnje je napačno presodilo določbe odločbe Komisije, ker je predpostavilo, da člena 1, točki 1 in 2, člena 2, točki 1 in 2, ter člena 3(1) ni mogoče ločiti od drugih določb odločbe Komisije, in odločbo v celoti razglasilo za nično. V resnici ne gre za tako neločljivost, ker je iz strukture in utemeljitve odločbe Komisije jasno razvodno, da je vsaka točka člena 2 neločljivo povezana z ustrezno točko člena 1, ne pa z drugimi točkami člena 2. Isto velja za točke člena 1.

Pritožba, ki jo je vložila Portugalska republika 7. decembra 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-385/05, Transnautica – Transportes e Navegação SA proti Komisiji

(Zadeva C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Portugalska republika (zastopniki: L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes, P. Rocha, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Transnautica – Transportes e Navegação SA, Evropska komisija

Predlogi pritožnice:

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi pritožbi portugalskih organov in odloži odločanje o tej pritožbi do odločitve Splošnega sodišča, ker je treba v postopku s tretjim odločati ne le o pravu, temveč tudi o dejanskem stanju zadeve;
- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 23. septembra 2009 v zadevi T-385/05 Transnautica – Transportes e Navegação SA proti Komisiji, s katero je sodišče ugotovilo ničnost odločbe Komisije REM 05/2004 z dne 6. julija 2005, s katero je bila zavrnjena prošnja družbe Transnautica za povračilo in odpust carinskih dolgov;
- naloži Transnautica – Transportes e Navegação SA plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje nepravilno ugotovilo, da so portugalski carinski organi ravnali napačno pri določitvi in nadziranju skupnega zavarovanja v zadevnem tranzitnem postopku.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, str. 32).

Pritožnica tudi navaja, da je nemogoče ugotoviti vzročno zvezo med napakami, ki naj bi jih storili portugalski organi, in poznejšo izključitvijo blaga iz carinskega nadzora in trdi, da je z drugačnim sklepanjem Sodišče prve stopnje kršilo pravo Evropske unije.

Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-515/09)

(2010/C 63/40)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghelis in K. Saaremäel Stoilov, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Republika Estonija, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2006/21/ES ⁽¹⁾ z dne 15. marca 2006 (o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES), oziroma v vsakem primeru Komisije o njih ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Republiki Estoniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive v nacionalni pravni red, se je iztekel 1. maja 2008.

⁽¹⁾ UL L 102, str. 15.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 11. decembra 2009 – Tanja Borger proti Tiroler Gebietskrankenkasse

(Zadeva C-516/09)

(2010/C 63/41)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Tanja Borger

Tožena stranka: Tiroler Gebietskrankenkasse

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(a) Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti ⁽¹⁾ razlagati tako, da velja – za polletno obdobje – tudi za osebo, ki se po koncu dveletnega obdobja zakonskega mirovanja delovnega razmerja po rojstvu otroka s svojim delodajalcem dogovori za podaljšanje mirovanja za pol leta, tako da lahko izkoristi najdaljše zakonsko obdobje za prejemanje dodatka za nego otroka ali ustrezno nadomestilo dodatka za nego otroka, nato pa se ji delovno razmerje prekine?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je treba člen 1(a) Uredbe (EGS) št. 1408/71 razlagati tako, da velja – za polletno obdobje – tudi za osebo, ki se po koncu dveletnega obdobja zakonskega mirovanja delovnega razmerja s svojim delodajalcem dogovori za podaljšanje mirovanja za pol leta, če v tem času prejema dodatek za nego otroka ali ustrezno nadomestilo dodatka za nego otroka?

⁽¹⁾ UL L 149, str.2.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tartu Ringkonnakohus (Republika Estonija) 15. decembra 2009 – AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatöötus proti Veterinaar – ja Toiduamet

(Zadeva C-523/09)

(2010/C 63/42)

Jezik postopka: estonščina

Predložitveno sodišče

Tartu Ringkonnakohus

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: AS Rakvere Piim in AS Maag Piimatöötus

Tožena stranka: Veterinaar – ja Toiduamet

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je treba člen 27(4)(a) Uredbe (ES) št. 882/2004 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali razlagati tako, da ne prepo-veduje pobiranja pristojbine, ki ustreza minimalnim zneskom iz Priloge IV, oddelek B, k tej uredbi, od podjetnika za dejavnosti iz Priloge IV, oddelek A, k tej uredbi, tudi če stroški, ki jih imajo pristojni organi v zvezi z izdatki iz Priloge VI k tej uredbi, ne dosežajo teh minimalnih zneskov?
- Ali je država članica v okoliščinah, ki so navedene v prejšnjem vprašanju, za dejavnosti iz Priloge IV, oddelek A, k navedeni uredbi upravičena uvesti pristojbine, ki so nižje od minimalnih zneskov iz Priloge IV, oddelek B, k tej uredbi, če stroški, ki jih imajo pristojni organi v zvezi z izdatki iz Priloge VI k tej uredbi, ne dosežajo prej navedenih minimalnih zneskov, ne da bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 27(6) te uredbe?

⁽¹⁾ UL L 165, str. 1, popravek UL L 191, str. 1.

Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-527/09)

(2010/C 63/43)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in E. Randvere, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Republika Estonija, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2006/43/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS, oziroma v vsakem primeru Komisije o njih ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Republiki Estoniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive v nacionalni pravni red, se je iztekkel 29. junija 2008.

⁽¹⁾ UL L 157, str. 87.

Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-528/09)

(2010/C 63/44)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghelis in K. Saaremäel-Stoilov, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga:

- Ugotovi naj se, da Republika Estonija ni izpolnila svojih obveznosti iz Direktive 2002/96/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) s tem, da v nacionalno pravo ni ustrezno prenesla členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2);

- Republiki Estoniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 ureja ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo. Po analizi ukrepov, s katerimi je bila ta direktiva prenešana v estonski pravni red, Komisija meni, da Republika Estonija ni ustrezno prenesla členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2).

Člen 3(i)(iii) Direktive opredeljuje proizvajalca električne in elektronske opreme. Estonski predpisi o odpadni električni in elektronski opremi vsebujejo dve različni opredelitvi proizvajalcev in s tem otežujejo razumevanje in uporabo predpisov o ravnanju z odpadno opremo.

Člen 8(2)(3) Direktive določa, da se stroški zbiranja, obdelave in okolju primerne odstranitve ob prodaji novih proizvodov, kupcem ne prikažejo ločeno. Te zahteve Republika Estonija ni prenesla v svoj notranji pravni red.

Člen 8(3)(2) Direktive določa dolžnost držav članic, da zagotovijo, da za prehodno obdobje osmih let po začetku veljavnosti te direktive proizvajalci ob prodaji novih izdelkov lahko kupcem pokažejo stroške zbiranja, obdelave in okolju primerne odstranitve, pri čemer navedeni stroški ne smejo presegati dejansko nastalih stroškov. Estonija te obveznosti ni prenesla v svoj pravni red.

Republika Estonija je pritrdila navedenim očitkom in je v svojem odgovoru na obrazloženo mnenje Komisije obljubila, da bo odpravila kršitev členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2) Direktive z zakonom o spremembi zakona o odpadkih. S tem, da Republika Estonija po vedenju Komisije obljubljenega zakona o spremembi zakona o odpadkih do sedaj še ni sprejela, oziroma Komisije vsaj o tem še ni obvestila, Republike Estonija do sedaj v nacionalno pravo ni redno prenesla členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2), in je s tem kršila obveznosti iz Direktive.

(¹) UL L 37, str. 24.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Republika
Poljska) 18. decembra 2009 – Inter-Mark Group Sp. z o.o.,
Sp. komandytowa proti Minister Finansów**

(Zadeva C-530/09)

(2010/C 63/45)

Jezik postopka: poljščina

Predložitev sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Tožena stranka: Minister Finansów

Vprašanja za predhodno odločanje

(a) Ali je treba določbe člena 52(a) Direktive Sveta 2006/112/ES (¹) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva 2006/112) razlagati tako, da je treba storitvečasne oddaje razstavnih in sejmskih stojnic strankam, ki predstavljajo svojo ponudbo na sejmi in razstavah, šteti med pomožne storitve storitev sejmov in razstav, omenjene v teh določbah, to je med storitve, podobne dejavnosti s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanju ali zabavnih prireditve, ki so obdavčene v kraju, v katerem so dejansko opravljene,

(b) ali pa je treba šteti, da gre za storitve oglaševanja, ki so v skladu s členom 56(1)(b) Direktive 2006/112 obdavčene v kraju, kjer ima prejemnik stalni sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero se opravijo storitve, ali, če takšen kraj ne obstaja, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva,

— če se te storitve nanašajo načasno oddajo stojnic strankam, ki predstavljajo svojo ponudbo na sejmi in razstavah, ki ponavadi zahtevajo predhodno oblikovanje in vizualno predstavitev stojnice ter morebiten prevoz delov stojnice in njeno postavitve v kraju prireditve sejma ali razstave, stranke izvajalca storitve, ki razstavljajo svoje izdelke ali storitve, pa organizatorju prireditve posebej plačajo pristojbino za samo možnost udeležbe na sejmu ali razstavi, ki zajema stroške oskrbe, sejemске infrastrukture, medijskih storitev itd.,

pri čemer za videz in postavitve lastne stojnice odgovarja vsak razstavljaec sam in pri tem uporablja sporne storitve, ki zahtevajo razlago,

za vstop na sejme in razstave pa njihovi organizatorji od obiskovalcev pobirajo ločene vstopnine, ki pripadajo organizatorju prireditve, ne pa dobavitelju storitve?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

Pritožba, ki jo je 18. decembra 2009 vložila Republika Estonija zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 2. oktobra 2009 v zadevi Estonija proti Komisiji, T-324/05

(Zadeva C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Jezik postopka: estonsščina

Stranke

Pritožnica: Republika Estonija (zastopnik: L. Uibo, zastopnik)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Republika Latvija

Predlogi pritožnice

— Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 2. oktobra 2009 v zadevi Estonija proti Komisiji, T-324/05 naj se v celoti razveljavi;

— predlogom, predloženim pri Sodišču prve stopnje naj se ugotovi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Estonija meni, da je treba sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti razveljaviti iz naslednjih razlogov:

1. Sodišče prve stopnje je izkrivilo dokaze in nepravilno uporabilo načelo solidarne odgovornosti iz člena 219 ES.
2. Sodišče prve stopnje je nepravilno razlagalo Akt o pristopu in Uredbo št. 60/2004 ⁽¹⁾.

(a) Sodišče prve stopnje je nepravilno razlagalo člen 6 Uredbe št. 60/2004, ker je presodilo, da v njej naveden pojem „zaloge“ vključuje tudi gospodinske rezerve.

— Sodišče prve stopnje je preozko opredelilo cilj Uredbe št. 60/2004 in točko 4(2) Priloge IV k Aktu o pristopu, ker ga je omejilo na „izključitev“ vseh motenj.

— Sodišče prve stopnje je nepravilno razlagalo člen 7(1) in (6) Uredbe št. 60/2004, ker je državam članicam naložilo obveznost izločitve presežne količine sladkorja, za to pa ni imelo pravne podlage.

b) Sodišče prve stopnje je nepravilno razlagalo člen 6(1)(c) Uredbe št. 60/2004, ker je nepravilno omejilo področje uporabe tega besedila in iz njega izključilo okoliščine oblikovanja zalog sladkorja v Estoniji.

— Sodišče prve stopnje se je zmotilo pri presoji dokazov in je izkrivilo dokazne elemente v presoji trditev Republike Estonije o bistveni vlogi oblikovanja gospodinskih rezerv pri estonski potrošnji in kulturi.

— Sodišče prve stopnje ni pravilno presodilo upravičenih pričakovanj Republike Estonije, ki so nastala zaradi zagotovil Komisije ob pristopnih pogajanjih.

— Sodišče prve stopnje ni pravilno presodilo prispevka Evropske unije k oblikovanju rezerv.

3. Sodišče prve stopnje je nepravilno sklepalo, da Komisija ni kršila obveznosti obrazložitve.

4. Sodišče prve stopnje je nepravilno sklepalo, da Komisija ni kršila načela dobre vere.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 60/2004 z dne 14. januarja 2004 o prehodnih ukrepih v sektorju sladkorja zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške (UL L 9, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 21. decembra 2009 vložilo Upravno sodišče Republike Slovenije (Republika Slovenija) – Marija Omejc/Republika Slovenija

(Zadeva C-536/09)

(2010/C 63/47)

Jezik postopka: slovensščina

Predložitveno sodišče

Upravno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marija Omejc

Tožena stranka: Republika Slovenija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo „prepreči pregled na kraju samem“ razlagati z uporabo nacionalnega prava, ki pojem preprečitve veže na namerno ravnanje določene osebe oziroma na njeno malomarnost?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje negativen: Ali je treba določbo „prepreči pregled na kraju samem“ razlagati tako, da poleg namernih dejanj ali namerno povzročenih okoliščin, ki onemogočajo opravo pregleda, zajema tudi vsako drugo dejanje ali opustitev, ki ga je mogoče pripisati malomarnosti kmeta ali njegovega zastopnika, če zaradi tega pregleda na kraju samem ni mogel biti v celoti opravljen?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pozitiven: Ali je izrek sankcije iz člena 23(2) Uredbe 796/2004/ES ⁽¹⁾ vezan na to, da je bil kmet o delu pregleda, ki zahteva njegovo sodelovanje, primerno obveščen?
4. Ali je v primeru, ko nosilec kmetijskega gospodarstva ne živi na kmetiji, treba vprašanje zastopnika iz člena 23(2) Uredbe 796/2004/ES presojati po nacionalnem ali po skupnostnem/unijskem pravu?
5. Če je treba vprašanje iz prejšnje točke presojati po skupnostnem/unijskem pravu: Ali je treba določbo člena 23(2) Uredbe 796/2004/ES razlagati tako, da je za zastopnika kmeta pri pregledih na kraju samem treba šteti vsako polnoletno poslovno sposobno osebo, ki živi na kmetiji in ji je zaupana vsaj delna skrb za kmetijo?
6. Če je treba vprašanje iz točke 4) presojati po skupnostnem/unijskem pravu in je odgovor na točko 5) negativen: Ali je nosilec kmetije (kmet v smislu 23(2) Uredbe 796/2004/ES), ki ne živi na kmetiji, dolžan postaviti zastopnika, ki je na kmetiji praviloma vsak čas dosegljiv?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete - UL L 141, str. 18.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Upper Tribunal (Združeno kraljestvo) 21. decembra 2009 – Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor proti Secretary of State for Work and Pensions

(Zadeva C-537/09)

(2010/C 63/48)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Upper Tribunal

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Nasprotna stranka: Secretary of State for Work and Pensions

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali je lahko ob upoštevanju obdobja, za katera velja Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 ⁽¹⁾ z dne 14. junija 1971 v različici, ki je veljala tik pred 5. majem 2005, del za mobilnost nadomestila za invalidnost v skladu z oddelki od 71 do 76 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 mogoče opredeliti ločeno od nadomestila za invalidnost kot celote, bodisi kot dajatev iz socialne varnosti iz odstavka 1 člena 4 navedene uredbe, bodisi kot posebno dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki, iz odstavka 2a istega člena, bodisi kako drugače?
- (b) Če je odgovor na vprašanje v točki (a) pritrdilen, kakšna je pravilna opredelitev?
- (c) Če je odgovor na vprašanje v točki (a) nikalen, kakšna je pravilna opredelitev nadomestila za invalidnost?
- (d) Če je odgovor na vprašanje v točki (b) ali (c), da gre za dajatev iz socialne varnosti, ali je zadevna dajatev dajatev za bolezen iz točke (a) odstavka 1 člena 4 ali invalidska dajatev iz točke (b) istega odstavka?

(e) Ali na odgovore na katero koli od zgoraj navedenih vprašanj vpliva časovna omejitev iz točke 2 sodbe Sodišča z dne 18. oktobra 2007 v zadevi Komisija proti Parlamentu in Svetu (C-299/05, ZOdL, str. I-8695)?

2. (a) Ali je ob upoštevanju obdobja, za katera na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 647/2005⁽²⁾ z dne 13. aprila 2005 velja Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971, v različici, ki velja od 5. maja 2005, del za mobilnost nadomestila za invalidnost v skladu z oddelki od 71 do 76 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 mogoče opredeliti ločeno od nadomestila za invalidnost kot celote, bodisi kot dajatev iz socialne varnosti iz odstavka 1 člena 4 navedene uredbe, bodisi kot posebno dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki, iz odstavka 2a istega člena, bodisi kako drugače?

(b) Če je odgovor na vprašanje v točki (a) pritrdilen, kakšna je pravilna opredelitev?

(c) Če je odgovor na vprašanje v točki (a) nikalen, kakšna je pravilna opredelitev nadomestila za invalidnost?

(d) Če je odgovor na vprašanje v točki (b) ali (c), da gre za dajatev iz socialne varnosti, ali je zadevna dajatev dajatev za bolezen iz točke (a) odstavka 1 člena 4 ali invalidska dajatev iz točke (b) istega odstavka?

3. Če je iz odgovorov razvidno, da je del za mobilnost posebna dajatev, za katero se ne plačujejo prispevki, ali je za vprašanje, ali se lahko Združeno kraljestvo v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, upravičeno sklicuje na katerega od pogojev glede stalnega prebivališča ali prebivanja iz predpisa 2(1)(a) Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991, upoštevno katero koli drugo pravilo ali načelo prava Skupnosti?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

⁽²⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005 o spremembi uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, in (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 (UL L 117, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di pace di Varese (Italija) 17. decembra 2009 – Siddiquee Mohammed Mohiuddin proti Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Zadeva C-541/09)

(2010/C 63/49)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Giudice di pace di Varese

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Tožena stranka: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali povezane določbe členov 4 in 6 Uredbe 882/2004/ES pomenijo subjektivno pravico za posameznike, ki so stranke v postopku uradnega nadzora, da pregled v zvezi z živili in pijačami izvaja izključno osebje, ki izpolnjuje pogoje, naštet v navedenih določbah, na katero se lahko ti posamezniki sklicujejo v sodnem postopku in zoper kaznovalne ukrepe držav članic?

2. Če je odgovor nikalen, ali se Direktiva 2000/13/ES v okviru zakonodaje Skupnosti, s katero je urejeno označevanje živil in pijač, nanaša na sanitarno področje?

3. Ali Direktiva 76/768/EGS s poznejšimi spremembami ali drugi upoštevni predpisi Skupnosti nasprotujejo temu, da država članica različno obravnava gospodarske subjekte, vključene v verigo, glede njihove odgovornosti, tako da izključi odgovornost trgovca zaradi njegove dejavnosti?

4. Če je odgovor nikalen, ali je treba člen 6 direktive s poznejšimi spremembami razumeti tako, da vzpostavlja solidarno odgovornost proizvajalca kozmetičnih izdelkov in trgovca, ki ne sodeluje v fazah proizvodnje, pakiranja in označevanja kozmetičnih izdelkov?

prvi še nadalje vzdržujejo, da so lahko v okviru WSF deležni financiranja študija v tujini, Komisija zaključuje, da Nizozemska ni izpolnila obveznosti iz člena 45 PDEU in Uredbe (EGS) št. 1612/68.

(¹) Wet Studiefinanciering 2000 (zakon o financiranju študija iz leta 2000).

(²) Uredba Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L 257, str. 2).

Tožba, vložena 18. decembra 2009 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-542/09)

(2010/C 63/50)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Rozet in M. van Beek, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predloga tožeče stranke:

1. ugotoviti, da Kraljevina Nizozemska, ker je zahtevala, da delavci migranti in njihovi družinski člani, ki jih prvi še nadalje vzdržujejo, izpolnjujejo zahteve glede prebivališča, in sicer takoimenovano, pravilo 3 let od 6, da so lahko v okviru WSF (¹) deležni financiranja študija v tujini, ni izpolnila obveznosti iz člena 45 PDEU in člena 7(2) Uredbe (EGS) št. 1612/68 (²).
2. Kraljevini Nizozemski naložiti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ker Nizozemska doslej še vedno ni sprejela vseh predpisov, s katerimi bi dosegla prenehanje uporabe zahteve glede prebivališča, in sicer takoimenovanega, pravila 3 let od 6, ki jo morajo izpolnjevati delavci migranti in njihovi družinski člani, ki jih

Tožba, vložena 22. decembra 2009 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-545/09)

(2010/C 63/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall, B. Eggers, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je člen 12(4)(a) Konvencije o Statutu Evropskih šol (¹) treba razlagati in uporabljati tako, da imajo učitelji, začasno premeščeni iz držav članic, v času začasne premestitve pravico do enakega napredovanja v statusu in plači, kot ga imajo učitelji, zaposleni v tej državi članici, in da izključitev s strani Združenega kraljestva določenih začasno premeščenih učiteljev – za čas njihove začasne premestitve – glede dostopa do boljših plačnih lestvic (znanih pod imeni „začetna plača“, „sistem izjemnih učiteljev“, „učitelji s posebnimi znanji“) in do dodatnih plačil (kakršno je „plačilo za odgovornost za poučevanje in učenje“) ter do napredovanja po plačnih lestvicah, ki veljajo za učitelje, ki poučujejo v domačih šolah v Angliji in Walesu, ni združljiva s členoma 12(4)(a) in 25(1) Konvencije;
- Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba, podana na podlagi člena 26 Konvencije o Statutu Evropskih šol (v nadaljevanju: Konvencija), se nanaša na razlago in uporabo členov 12(4)(a) in 25(1) Konvencije.

V skladu s Konvencijo so učitelji Evropskih šol tja začasno premeščeni iz njihovih držav članic. Člen 12(4)(a) Konvencije določa, da začasno premeščeni učitelji „ohranijo pravice do napredovanja in upokojitve, ki jim jih zagotavljajo njihovi nacionalni predpisi“. Kljub temu pa so plače učiteljev, začasno premeščenih iz Združenega kraljestva, „zamrznjene“ za čas začasne premestitve. Tako učitelji, začasno premeščeni v Evropske šole, nimajo dostopa do boljših plačnih lestvic (znanih pod imeni „začetna plača“, „sistem izjemnih učiteljev“, „učitelji s posebnimi znanji“) in do dodatnih plačil (kakršno je „plačilo za odgovornost za poučevanje in učenje“) ter do napredovanja po plačnih lestvicah, ki veljajo za učitelje, ki poučujejo v domačih šolah v Angliji in Walesu.

Ta politika je v nasprotju z besedilom in namenom člena 12(4)(a) Konvencije. Zmanjšuje pokojninske pravice zadevnih učiteljev in njihove karijerne možnosti ob vrnitvi v Združeno kraljestvo. Poleg tega negativno prizadeva proračun Unije, ki pokriva razliko med nižjo nacionalno plačo in dodatek Skupnosti za začasno premeščene učitelje.

Člen 12(4)(a) Konvencije in posledično člen 25(1) Konvencije bi bilo zato treba razlagati in uporabljati tako, da začasno premeščenim učiteljem zagotavljata celoten dostop do boljših plačnih lestvic, napredovanja po trenutnih plačnih lestvicah in drugih dodatkov.

(¹) UL L 212, 17.8.1994, str. 3.

Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-551/09)

(2010/C 63/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Gross in M. Adam, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predlogi tožeče stranke

1. Ugotovi naj se, da je Republika Avstrija kršila obveznosti iz člena 288 PDEU ter iz členov od 1 do 3 Odločbe Komisije z

dne 30. aprila 2008 v postopku državne pomoči C 56/2007 (prej NN 77/2006) o državni pomoči Avstrije za privatizacijo Bank Burgenland (2008/719/ES), ker ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za izterjavo pomoči.

2. Ugotovi naj se, da je Republika Avstrija kršila obveznosti iz člena 288 PDEU ter iz člena 4 Odločbe Komisije z dne 30. aprila 2008 v postopku državne pomoči C 56/2007 (prej NN 77/2006) o državni pomoči Avstrije za privatizacijo Bank Burgenland (2008/719/ES), ker Komisiji ni pravočasno sporočila informacij, potrebnih za izračun zneska pomoči.

3. Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju Komisije se je rok Republike Avstrije za predložitev informacij, potrebnih za izračun zneska pomoči, določen v Odločbi Komisije z dne 30. aprila 2008 v postopku državne pomoči C 56/2007 (prej NN 77/2006) o državni pomoči Avstrije za privatizacijo Bank Burgenland (2008/719/ES), iztekel.

Sporazum o višini zneska, ki ga je treba izterjati, ki sta ga sklenili Komisija in Republika Avstrija po izteku zgoraj navedenega roka, je Republika Avstrija izpodbijala, ker je družba, na katero se nanaša izterjava, če bi morala vrniti pomoč, namerala razveljaviti nakup Bank Burgenland. To naj bi imelo po podatkih Republike Avstrije daljnosežne posledice za gospodarstvo dežele Burgenland. Vendar Komisija meni, da to ne upravičuje odpovedi zahtevanemu vračilu.

Sodno izpodbijanje zgoraj navedene odločbe prav tako ne vpliva na obveznost njene izvršitve.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 4. januarja 2010 vložilo Audiencia provincial de Tarragona (Španija) – Kazenski postopek proti Valentínu Salmerónu Sánchezu

(Zadeva C-1/10)

(2010/C 63/53)

Jezik postopka: španščina

Predložitev sodišče

Audiencia provincial de Tarragona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valentín Salmerón Sánchez

Drugi stranki: Ministerio Fiscal in Dorotea López León

treba, omogočiti poravnavanje tudi v teh vrstah postopkov, tako da se v vsakem primeru tehtajo nasprotujoči si interesi?

(¹) Okvirni sklep Sveta z dne 15. marca 2001 o položaju žrtev v kazenskem postopku
UL L 82, str.1.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pravico žrtve, da se jo razume, iz uvodne izjave 8 preambule Okvirnega sklepa (¹) razlagati kot pozitivno obveznost državnih oblasti, ki so pristojne za pregon in kaznovanje kaznivih dejanj, da se žrtvi omogoči, da izrazi svoje mnenje, razmišljanje in stališče o neposrednih učinkih, ki jih lahko ima na njeno življenje naložitev kazni storilcu kaznivega dejanja, s katerim ima družinski odnos ali odnos intenzivne naklonjenosti?
2. Ali je treba člen 2 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ razlagati tako, da dolžnost držav, da priznajo pravice in pravne interese žrtve, nalaga upoštevanje njenega mnenja, kadar lahko kazenske posledice postopka v bistvenem in neposredno ogrozijo njeno pravico do svobodnega razvoja osebnosti in zasebnega in družinskega življenja?
3. Ali je treba člen 2 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ razlagati tako, da državne oblasti ne morejo zavrniti upoštevanja svobodne volje žrtve, kadar nasprotuje naložitvi ali ohranitvi ukrepa prepovedi približevanja, kadar je storilec kaznivega dejanja družinski član in ne obstaja objektivno tveganje ponovitve kaznivega dejanja, kadar se presoja raven osebne, družbene, kulturne in čustvene sposobnosti, ki izključuje možnost podreditve storilcu kaznivega dejanja nasilja, ali pa tako, da je v vsakem primeru treba ohraniti primarnost tega ukrepa glede na posebno vrsto kaznivih dejanj?
4. Ali je treba člen 8 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ, ki določa, da države zagotovijo primerno raven zaščite za žrtve, razlagati tako, da omogoča splošno in obvezno naložitev ukrepov prepovedi približevanja ali stikov kot stranskih kazni v vseh primerih, v katerih je oseba žrtev kaznivih dejanj družinskega nasilja, ali pa zahteva, da se opravi individualizirana obravnava, ki omogoči, da se v vsakem primeru določi ustrezna raven varstva glede na nasprotujoče si interese?
5. Ali je treba člen 10 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ razlagati tako, da omogoča, da se na splošno izključi poravnavanje v kazenskih postopkih o kaznivih dejanjih družinskega nasilja glede na posebno vrsto teh kaznivih dejanj, ali pa je

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija)
4. januarja 2010 – Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl proti Regione Puglia

(Zadeva C-2/10)

(2010/C 63/54)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl in Eolica di Altamura s.r.l.

Tožena stranka: Regione Puglia

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so povezane določbe člena 1(1226) zakona št. 296 z dne 27. decembra 2006, člena 5(1) uredbe ministra za okolje ter varstvo ozemlja in morja z dne 17. oktobra 2007 in člena 2(6) deželnega zakona dežele Apulije št. 31 z dne 21. oktobra 2008 združljive s pravom Skupnosti in zlasti z načeli, ki izhajajo iz direktiv 2001/77/ES (¹) in 2009/28/ES (²) (s področja obnovljivih virov) ter iz direktiv 79/409 (³) in 92/43/ES (⁴) (s področja varstva ptic in naravnih habitatov), v delu, v katerem popolnoma in brez razlikovanja med OPS in POV, ki sestavljajo ekološko omrežje „NATURA 2000“, prepovedujejo postavitve vetrnih generatorjev, če ti niso namenjeni lastni porabi, namesto da bi določali ustrezno presojo vplivov na okolje, s katero bi se proučili vplivi posameznega projekta na območje načrtovanega posega?

(¹) UL L 283, str. 33.

(²) UL L 140, str. 16.

(³) UL L 103, str. 1.

(⁴) UL L 206, str. 7.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Tribunale di Rossano (Italija) 5. januarja 2010 – Franco
Affatato proti Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza,
Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano**

(Zadeva C-3/10)

(2010/C 63/55)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Rossano

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Franco Affatato

Toženi stranki: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n.3 di Rossano

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določba 2(1) okvirnega sporazuma, uveljavljenega z Direktivo 1999/70/ES ⁽¹⁾, nasprotuje nacionalnima praviloma, kot ju za delavce, ki opravljajo DKD [družbeno koristno delo]/JKD [javno koristno delo], določata člen 8(1) zakonske uredbe št. 468/97 in člen 4(1) [zakonske uredbe] št. 81/00, ki s tem, da za navedene delavce, katerih položaj urejata, izključujeta možnost sklenitve delovnega razmerja, zanje izključujeta tudi uporabo zakonodaje o zaposlitvi za določen čas, s katero je bila v notranji pravni red prenesena Direktiva 1999/70/ES?
2. Ali določba 2(2) okvirnega sporazuma, uveljavljenega z Direktivo 1999/70/ES, dopušča, da se delavci, kot so tisti, ki opravljajo DKD/JKD in katerih položaj urejata zakonska uredba št. 468/97 in zakonska uredba št. 81/00, uvrstijo na področje, za katero se ne uporablja Direktiva 1999/70/ES?
3. Ali spadajo delavci iz drugega vprašanja v okvir opredelitve iz določbe 3(1) okvirnega sporazuma, uveljavljenega z Direktivo 1999/70/ES?
4. Ali določba 5 okvirnega sporazuma, uveljavljenega z Direktivo 1999/70/ES, ter načeli enakega obravnavanja [in] prepovedi diskriminacije nasprotujejo zakonodaji za delavce v šolskem sektorju (glej zlasti člen 4(1) zakona št. 124/99 in člen 1(1)(a) ministrske uredbe št. 430/00), ki omogoča, da se za prvo pogodbo za določen čas ne navede razloga

za sklenitev take vrste pogodbe, kar sicer notranja ureditev nalaga za vse druge vrste dela za določen čas, in da se pogodbe obnavljajo ne glede na obstoj stalnih in trajnih potreb, in ki ne določa najdaljšega skupnega trajanja pogodb ali delovnih razmerij za določen čas, števila obnovitev navedenih pogodb ali razmerij in običajno tudi nobenega vmesnega obdobja med obnovitvami oziroma – v primeru letnih nadomeščanj – nobenega vmesnega obdobja za poletne počitnice, ko je izvajanje šolske dejavnosti prekinjeno ali močno zmanjšano?

5. Ali je za opisano skupino določb s šolskega področja mogoče šteti, da gre za celoto ukrepov, ustreznih za preprečevanje zlorab?
6. Ali je mogoče v skladu s členom 2 Direktive 1999/70/ES za zakonsko uredbo št. 368/01 in člen 36 zakonske uredbe št. 165/01 šteti, da vsebujeta določbe, ki imajo lastnost predpisov, sprejetih za prenos Direktive 1999/70/ES v zvezi z delovnimi razmerji za določen čas v šolskem sektorju?
7. Ali je za subjekt, ki ima lastnosti, kakršne ima družba Poste Italiane S.p.a., to je za subjekt:

— ki je v državni lasti;

— ki je pod državnim nadzorom;

— ki je izbran za izvajalca univerzalne storitve z odločbo ministrstva za komunikacije, ki na splošno opravlja tudi vse dejavnosti preverjanja in materialnega ter računovodskega nadzora nad zadevnim subjektom in določa cilje v zvezi z izvajanjem univerzalne storitve;

— ki opravlja javno potrebno dejavnost pretežno splošnega interesa;

— katerega sredstva in izkazi so povezani z državnim proračunom;

— ki izvaja storitve po cenah, ki jih določi država, ki subjektu zagotavlja sredstva, potrebna za kritje višjih stroškov,

treba šteti, da je za potrebe neposredne uporabe prava EU državni organ?

8. Če je odgovor na sedmo vprašanje pritrdilen, ali se lahko za namene diferenciacije preprečevalnih ukrepov šteje, da spada navedena družba v poseben sektor ali da spada vse osebe, ki ga ta zaposluje, v posebno kategorijo delavcev v smislu določbe 5 [okvirnega sporazuma]?

9. Če je odgovor na sedmo vprašanje nikalen, ali določba 5 [okvirnega sporazuma] iz Direktive 1999/70/ES samostojno ali v povezavi z določbama 2 in 4 ter načeloma enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije nasprotuje določbi, kakršno vsebuje člen 2(1a) zakonske uredbe št. 368/01, ki navedenemu subjektu dopušča, da zaposli delavca za določen čas, ne da bi v pogodbi za to navedel razloge, oziroma ga – ne glede na preprečevalni ukrep, ki je sicer predviden v notranjem pravnem redu (člen 1 zakonske uredbe št. 368/01) – oprošča obveznosti, da pisno navede in v primeru izpodbijanja dokaže obstoj tehničnega, proizvodnega ali organizacijskega razloga ali razloga nadomeščanja, odločilnega za sklenitev pogodbe za določen čas, ob upoštevanju, da je mogoče prvo pogodbo podaljšati, če to zahtevajo objektivni razlogi in se podaljšanje nanaša na isto delo, za opravljanje katerega je bila sklenjena pogodba za določen čas?
10. Ali sta zakonska uredba št. 368/01 in člen 36(5) zakonske uredbe št. 165/01 splošna predpisa, s katerima je bila za uslužbenca javne uprave prenesena Direktiva 1999/70/ES, ob upoštevanju odstopanj od navedenih splošnih določb, kot bodo opredeljena na podlagi odgovorov na vprašanja od prvega do devetega?
11. Ali Direktiva 1999/70/ES in zlasti določba 5(2)(b) – ob neobstoju kazenskih določb v zvezi z delavci, ki opravljajo DKD/JKD, in delavci v šolstvu – nasprotuje temu, da se po analogiji uporablja ureditev, ki predpisuje le odškodnino, kot je določena v členu 36(5) zakonske uredbe št. 165/01, oziroma ali je v členu 5(2)(b) določeno preferenčno načelo s ciljem, da bi se za pogodbe ali delovna razmerja prednostno štelo, da so sklenjeni za nedoločen čas?
12. Ali načeli enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, določeni v pravu EU, ter določbi 4 in 5(1) [okvirnega sporazuma] nasprotujejo diferenciaciji kaznovalne ureditve v sektorju „uslužbencev javne uprave“, utemeljeni na podlagi geneze delovnega razmerja ali subjekta, ki nastopa kot delodajalec, in v šolskem sektorju?
13. Ali lahko – ob opredelitvi okvira notranje zakonodaje za prenos Direktive 1999/70/ES v razmerju do države in subjektov, ki so na podlagi odgovora na predhodna vprašanja z njo izenačeni – določba 5 [okvirnega sporazuma] nasprotuje ureditvi, kakršna je določena v členu 36(5) zakonske uredbe št. 165/01, ki absolutno prepoveduje, da bi se delovna razmerja, kadar je delodajalec državna uprava, spremenila v razmerje za nedoločen čas, in katera nadaljnja preverjanja mora opraviti nacionalno sodišče, da bi lahko zavrnilo uporabo prepovedi sklenitve delovnega razmerja za nedoločen čas z navedenimi subjekti državne uprave?
14. Ali je treba v Italiji zagotoviti polni učinek Direktive 1999/70/ES oziroma ali je sprememba delovnih razmerij, sklenjenih z O[rgani] J[avne] U[prave], v razmerja za nedoločen čas v nasprotju s temeljnimi načeli notranjega prava, zaradi česar v obravnavani zadevi ni mogoče upoštevati določbe 5 [okvirnega sporazuma], ker so njeni učinki v nasprotju s členom I-5 Lizbonske pogodbe, saj ne spoštuje temeljnih političnih in ustavnih struktur oziroma temeljnih državnih funkcij Italije?
15. Ali določba 5 [okvirnega sporazuma] iz Direktive 1999/70/ES – s tem, da določa, da je treba, kadar je prepovedana sprememba delovnega razmerja za določen čas v razmerje za nedoločen čas, sprejeti ukrep, ki zagotavlja učinkovita jamstva, enakovredna tistim, ki jih nacionalno pravo zagotavlja za varstvo delavcev v enakih položajih, zaradi kaznovanja zlorab, ki izhajajo iz kršitve navedene določbe 5, in odprave posledic kršitev prava EU – nalaga, da je treba kot enak položaj znotraj nacionalnega prava upoštevati delovno razmerje za nedoločen čas, sklenjeno z državno upravo, do katerega bi imel delavec pravico, če člen 36 ne bi obstajal, oziroma delovno razmerje za nedoločen čas, sklenjeno z zasebnim subjektom, v primerjavi s katerim bi imelo delovno razmerje take lastnosti, povezane s stalnostjo, kot jih ima delovno razmerje v državni upravi?
16. Ali določba 5 [okvirnega sporazuma] iz Direktive 1999/70/ES – s tem, da določa, da je treba, kadar je prepovedana sprememba delovnega razmerja za določen čas v razmerje za nedoločen čas, sprejeti ukrep, ki zagotavlja učinkovita jamstva, enakovredna tistim, ki jih nacionalno pravo zagotavlja za varstvo delavcev v enakih položajih, zaradi kaznovanja zlorab, ki izhajajo iz kršitve določbe 5, in odprave posledic kršitev prava EU – nalaga, da je treba pri določitvi kazni upoštevati:
- (a) čas, ki je potreben, da delavec dobi novo zaposlitev, in neobstoj možnosti, da dobi zaposlitev z lastnostmi, opisanimi v petnajstem vprašanju;
- (b) ali, nasprotno, skupni znesek prejemkov, ki bi jih delavec prejel, če bi bilo delovno razmerje za določen čas spremenjeno v delovno razmerje za nedoločen čas?

(¹) UL L 175, str. 43.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Korkein hallinto-oikeus (Finska) 5. januarja 2010 – Bureau
National Interprofessionnel du Cognac**

(Zadeva C-4/10)

(2010/C 63/56)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Tožena stranka: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen
valituslautakunta

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (v nadaljevanju: Uredba št. 110/2008) uporablja za preizkus izpolnitve pogojev za registracijo znamke, prijavljene 19. decembra 2001 in registrirane 31. januarja 2003, ki vsebuje označbo geografskega porekla, ki je v skladu s to uredbo zaščiten?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba znamko, ki med drugim vsebuje označbo geografskega porekla, ki je v skladu z Uredbo št. 110/2008 zaščiten, ali generično poimenovanje te označbe in njen prevod in ki je registrirana za žgane pijače, ki glede na postopek proizvodnje in vsebnost alkohola ne izpolnjujejo pogojev iz uredbe za uporabo zadevne označbe geografskega porekla, zaradi kršitve členov 16 in 23 Uredbe št. 110/2008 zavrniti?
3. Ali lahko ne glede na to, ali je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen ali nikalen, znamka, kakršna je opisana v drugem vprašanju, zadevno javnost zavaja glede vrste, kakovosti ali geografskega izvora proizvodov ali storitev v smislu člena 3(1)(g) Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 ⁽²⁾ o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, ki jo je nadomestila Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ z dne 22. oktobra

2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (Kodificirana različica) (v nadaljevanju: Direktiva 89/104/EGS)?

4. Ali je ne glede na odgovor na prvo vprašanje treba – če je država članica na podlagi člena 3(2)(a) Direktive 89/104/EGS določila, da je treba registracijo znamke zavrniti ali, če je bila znamka registrirana, razveljaviti, če in kolikor se uporaba te znamke v skladu s predpisi, ki niso pravo znamk posamezne države članice ali Skupnosti, lahko prepove – zavrniti registracijo znamke, če vsebuje dele, ki kršijo Uredbo št. 110/2008 in zaradi katerih se uporaba znamke lahko prepove?

⁽¹⁾ UL L 39, str. 6.

⁽²⁾ UL L 40, str. 1.

⁽³⁾ UL L 299, str. 25.

**Pritožba, ki jo je 6. januarja 2010 vložil Giampietro
Torresan zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat)
z dne 19. novembra 2009 v zadevi Torresan proti Uradu
za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)
UUNT in Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG,
T-234/06**

(Zadeva C-5/10 P)

(2010/C 63/57)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnik: Giampietro Torresan (zastopnika: G. Recher in
R. Munarini, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu
(znamke in modeli) in Klosterbrauerei Weissenohe GmbH &
Co. KG

Predlogi pritožnice

- Razveljavi naj se sodba v zadevi T-234/06, vpisana pod št. 414 968 in vročena po faksu 19.11.2009;
- ugodi naj se vsem predlogom, ki jih je pritožnih vložil pred Sodiščem prve stopnje v zadevi T-234/06,

— drugi stranki v postopku naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški postopka pred UUNT in postopka pred Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Kršitev in/ali napačna uporaba prava Skupnosti na področju kmetijstva in živil;
2. Kršitev in/ali napačna uporaba prava na področju varstva potrošnikov v zvezi s pojmom povprečen potrošnik;
3. Kršitev določb v zvezi z jezikovno ureditvijo postopka;
4. Izkrivljanje dejstev in dokazov, s katerimi se poskuša kot edino in končno posledico utemeljiti absolutni razlikovalni učinek in neopisnost znamke Cannabis za potrditev kršitve ali napačne uporabe člena 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾, in protislovna obrazložitev Sodišča prve stopnje za utemeljitev zatrjevane opisnosti znamke Cannabis. Zato je treba izpodbijano sodbo v zadevi T-234/06 razveljaviti v celoti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 8. januarja 2010 – Staatssecretaris van Justitie, druga stranka: T. Kahcevi

(Zadeva C-7/10)

(2010/C 63/58)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Justitie

Druga stranka: T. Kahcevi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7 Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da se družinski člani turškega delavca, ki je zakonito zaposlen v državi članici, ne morejo sklicevati na to določbo po tem, ko delavec – ob tem, da obdrži turško državljanstvo – pridobi še državljanstvo države članice gostiteljice?
2. Ali je pri odgovoru na prvo vprašanje pomembno, kdaj zadevni turški delavec pridobi državljanstvo države članice gostiteljice?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 8. januarja 2010 – Staatssecretaris van Justitie, druga stranka: O. Inan

(Zadeva C-9/10)

(2010/C 63/59)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Staatssecretaris van Justitie

O. Inan

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7 Sklepa št. 1/80 [z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ustanovljen s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Republiko Turčijo] razlagati tako, da se družinski člani turškega delavca, ki je zakonito zaposlen v državi članici, ne morejo sklicevati na te določbe, po tem ko delavec – ob tem da obdrži turško državljanstvo – pridobi še državljanstvo države članice gostiteljice?
2. Ali je pri odgovoru na prvo vprašanje pomembno, kdaj je zadevni turški delavec pridobil državljanstvo države članice gostiteljice?

Tožba, vložena 8. januarja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji**(Zadeva C-10/10)**

(2010/C 63/60)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal, W. Mölls, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predlogi tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Republika Avstrija ni izpolnila obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Pogodbe o EGP, s tem da je dopustila možnost odbitka davka za donacije raziskovalnim in izobraževalnim ustanovam le v primeru ustanov s sedežem v Avstriji;

— Republiki Avstriji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju Komisije spadajo donacije za raziskovalne in izobraževalne ustanove, ki zasledujejo neznanstvene cilje, pod prost pretok kapitala na podlagi člena 56 ES. Avstrijski predpisi dopuščajo zgolj davčni odbitek za donacije tovrstnim ustanovam znotraj države, ne pa odbitka za donacije podobnim ustanovam v drugih državah članicah, oziroma v drugih državah Evropskega gospodarskega prostora. S tem naj bi bila kršena člena 56 ES in 40 Pogodbe o EGP.

Republika Avstrija ta predpis upravičuje s tem, da gre za dopustno omejitev olajšave na področju donacij, ki razbremenjuje državo njene sicer pripadajoče obveznosti financiranja. To je med drugim razvidno iz sodbe Sodišča v zadevi Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-396/04. ⁽¹⁾

Komisija tej utemeljitvi nasprotuje. V spornih predpisih ni razlikovanja na podlagi geografskih meril in so neodvisni od cilja ustanov, ki prejmejo donacijo. Poleg tega naj ne bi bil dokazan medsebojni vpliv, ki ga zatrjuje Republika Avstrija, med neposrednim državnim financiranjem in zasebnimi donacijami, ki jih bremenijo davki. Celo če bi obstajal medsebojni vpliv, kot zatrjuje Republika Avstrija, po mnenju Komisije to ne bi upravičilo

omejitve prostega pretoka kapitala, ker pri tem ne gre za kvalificirane, davčno sistematične interese v smislu sodbe Sodišča v zadevi Bachmann ⁽²⁾, C-204/90.

⁽¹⁾ Sodba z dne 14. septembra 2006 v zadevi Centro di Musicologia Walter Stauffer (C-386/04, ZOdl., str. I-8203).

⁽²⁾ Sodba z dne 28. januarja 1992 v zadevi Bachmann (C-204/90, Recueil, str. I-249).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januarja 2010 – Nickel Institute proti Secretary of State for Work and Pensions**(Zadeva C-14/10)**

(2010/C 63/61)

*Jezik postopka: angleščina***Predložitevno sodišče**

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nickel Institute

Tožena stranka: Secretary of State for Work and Pensions

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali sta Direktiva Komisije 2008/58/ES ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o 30. PTN) in/ali Uredba Komisije št. 790/2009 ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Uredba o 1. PTN) neveljavni v delu, v katerem razvrstita ali prerazvrstita nikljeve karbonate glede na upoštevene končne točke, ker:

(a) so bile razvrstitve opravljene brez ustrezne presoje bistvenih lastnosti nikljevih karbonatov v skladu z merili in zahtevami glede podatkov, ki so določeni v Prilogi VI k Direktivi 67/548/EGS ⁽³⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o nevarnih snoveh);

(b) ni bila opravljena ustrezna presoja, ali lahko bistvene lastnosti nikljevih karbonatov predstavljajo tveganje med običajnim ravnanjem in rabo, kot zahtevata oddelek 1.1 in 1.4 Priloge VI k Direktivi o nevarnih snoveh;

(c) pogoji za uporabo postopka iz člena 28 Direktive o nevarnih snoveh niso bili izpolnjeni;

(d) so razvrstitve nedopustno temeljile na izjavi o odstopanju, ki je bila sestavljena zaradi ocene tveganja, ki jo je izvedel pristojni organ v skladu z Uredbo (EGS) št. 793/93 ⁽⁴⁾; in/ali

(e) niso bili navedeni razlogi za sprejetje razvrstitev, kot zahteva člen 253 ES?

2. Ali sta Direktiva Komisije 2009/2/ES ⁽⁵⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o 31. PTN) in Uredba o 1. PTN neveljavni v delu, v katerem z določenih vidikov razvrstita ali prerazvrstita nikljeve hidrokside in nikljeve snovi v skupini (skupaj v nadaljevanju: sporne nikljeve snovi), ker:

(a) razvrstitve niso bile opravljene z ustrezno presojo bistvenih lastnosti spornih nikljevih snovi v skladu z merili in zahtevami glede podatkov, ki so določeni v Prilogi VI k Direktivi o nevarnih snoveh, temveč na podlagi nekaterih metod opredelitve lastnosti;

(b) ni bila opravljena ustrezna presoja, ali lahko bistvene lastnosti spornih nikljevih snovi predstavljajo tveganje med običajnim ravnanjem ali rabo, kot zahtevata oddelka 1.1 in 1.4 Priloge VI k Direktivi o nevarnih snoveh;

(c) pogoji za uporabo postopka iz člena 28 Direktive o nevarnih snoveh niso bili izpolnjeni?

3. Ali je Uredba o 1. PTN neveljavna v delu, v katerem se nanaša na nikljeve karbonate in sporne nikljeve snovi, ker:

(a) pogoji za uporabo postopka iz člena 53 Uredbe (ES) št. 1278/2008 ⁽⁶⁾ (v nadaljevanju: Uredba ROP) niso bili izpolnjeni; in/ali

(b) razvrstitev v tabeli 3.1 v Prilogi VI k Uredbi ROP ni bila opravljena z ustrezno presojo bistvenih lastnosti nikljevih karbonatov in spornih nikljevih snovi v skladu z merili in zahtevami glede podatkov, ki so določeni v Prilogi I k Uredbi ROP, temveč na podlagi uporabe Priloge VII k Uredbi ROP?

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 790/2009 z dne 10. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 235, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (67/548/EGS) (UL 196, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 793/93 z dne 23. marca 1993 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi (UL L 84, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Komisije 2009/2/ES z dne 15. januarja 2009 o enaintrideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi z namenom njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 11, str. 6).

⁽⁶⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januarja 2010 – Etimine SA proti Secretary of State for Work and Pensions

(Zadeva C-15/10)

(2010/C 63/62)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Etimine SA

Tožena stranka: Secretary of State for Work and Pensions

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so izpodbijane razvrstitve boratov v Direktivi Komisije 2008/58/ES ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o 30. PTN) in/ali Uredbi Komisije št. 790/2009 ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Uredba o 1. PTN) neveljavne iz enega od naslednjih razlogov:

(i) razvrstitve so bile vključene v Direktivo o 30. PTN ob kršitvi bistvenih določb postopka;

(ii) razvrstitve so bile vključene v Direktivo o 30. PTN ob kršitvi Direktive 67/548 ⁽³⁾ (DNS) in/ali kot posledica očitnih napak pri presoji, ker:

(a) Komisija ni uporabila ali je napačno uporabila načelo „običajnega ravnanja ali uporabe“ iz Priloge VI k DNS;

(b) so bila nezakonito uporabljena merila ocene tveganja;

(c) Komisija ni uporabila ali je napačno uporabila merilo „primernosti“ v nasprotju s točko 4.2.3.3 Priloge VI k DNS;

(d) Komisija ni ustrezno upoštevala potrebe po epidemioloških podatkih oziroma podatkih o ljudeh; in/ali

(e) je Komisija nezakonito ekstrapolirala podatke, ki se nanašajo na eno od boratnih snovi, za razvrstitev drugih boratnih snovi in/ali take ekstrapolacije v nasprotju s členom 253 ES ni dovolj obrazložila;

(iii) razvrstitve so bile vključene v Direktivo o 30. PTN ob kršitvi načela sorazmernosti, ki je temeljno načelo prava Skupnosti?

2. Ali so izpodbijane razvrstitve boratov v Uredbi o 1. PTN neveljavne, ker:

(i) je bila Uredba o 1. PTN napačno sprejeta z uporabo postopka iz člena 53 kot njene pravne podlage;

(ii) merila za novo usklajeno razvrstitev iz Priloge I k Uredbi (ES) 1278/2008⁽⁴⁾ (v nadaljevanju: Uredba ROP) niso bila uporabljena, namesto tega pa je bila napačno uporabljena Priloga VII k Uredbi ROP?

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 790/2009 z dne 10. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 235, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (67/548/EGS) (UL 196, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 11. januarja 2010 – The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd proti Office of Communications and British Telecommunications PLC

(Zadeva C-16/10)

(2010/C 63/63)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Tožena stranka: Office of Communications and British Telecommunications PLC

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pooblastilo, podeljeno državam članicam v skladu s členom 8(1) Direktive 2002/22/ES⁽¹⁾ (Direktiva o univerzalnih storitvah) v povezavi s členom 8 Direktive 2002/21/ES⁽²⁾ (Okvirna direktiva), členoma 3(2) in 6(2) Direktive 2002/20/ES⁽³⁾ (Direktiva o odobritvi) in členom 3(2) Direktive o univerzalnih storitvah in drugimi upoštevni določbami prava ES, da se določi eno ali več podjetij za zagotavljanje opravljanja univerzalne storitve ali njenih različnih elementov, kot je to določeno v členih 4, 5, 6, 7 in 9(2) Direktive o univerzalnih storitvah, treba razlagati tako, da:

(a) državi članici – če se odloči, da bo v skladu s to določbo določila podjetje – dovoljuje temu podjetju naložiti posebne obveznosti, ki zahtevajo, da samo za končne uporabnike opravlja univerzalno storitev ali njene elemente, za katero je bilo določeno? Ali

(b) državi članici – če se odloči, da bo v skladu s to določbo določila podjetje – dovoljuje določenemu podjetju naložiti takšne posebne obveznosti, za katere meni, da so najbolj učinkovite, primerne in sorazmerne za namen zagotavljanja opravljanja univerzalne storitve ali njenega elementa končnim uporabnikom, ne glede na to, ali te obveznosti zahtevajo, da določeno podjetje samo zagotavlja univerzalno storitev ali njen element končnim uporabnikom?

2. Ali zgoraj navedene določbe, v povezavi s členom 3(2) Direktive o univerzalnih storitvah, državam članicam dovoljujejo, da v okoliščinah, ko je podjetje določeno v skladu s členom 8(1) Direktive o univerzalnih storitvah v zvezi s členom 5(1)(b) te direktive (izčrpna imeniška služba), temu določenemu podjetju – ne da bi se zahtevalo, da opravlja to storitev neposredno končnim uporabnikom – naložijo posebne obveznosti, da:

- (a) vzdržuje in posodablja izčrpno zbirko podatkov o informacijah naročnikov,
- (b) da na voljo vsebino izčrpane zbirke podatkov o informacijah naročnikov, ki se redno posodablja, v strojno berljivi obliki vsaki osebi, ki namerava omogočiti ponujanje javno dostopnih imeniških storitev ali imenikov (ne glede na to, ali ta oseba namerava ponujati izčrpne imeniške storitve končnim uporabnikom), in
- (c) zagotovi taki osebi zbirko podatkov pod poštenimi, objektivnimi, stroškovno naravnanimi in nediskriminatornimi pogoji?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah, UL L 108, str. 51).

⁽²⁾ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva), UL L 108, str. 33.

⁽³⁾ Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi), UL L 108, str. 21.

Tožba, vložena 14. januarja 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-24/10)

(2010/C 63/64)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Karanassou-Apostolopoulou in G. Braun, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic ⁽¹⁾, vsekakor pa s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila svojih obveznosti iz te direktive;

— naj se Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/46 v nacionalno pravo je iztekel 5. septembra 2008.

⁽¹⁾ UL L 224, 16.8.2006, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 18. januarja 2010 – Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Zadeva C-27/10)

(2010/C 63/65)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Tožena stranka: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (v nadaljevanju: Uredba št. 110/2008) uporablja za preizkus izpolnitve pogojev za registracijo znamke, prijavljene 19. decembra 2001 in registrirane 31. januarja 2003, ki vsebuje označbo geografskega porekla, ki je v skladu s to uredbo zaščiten?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba znamko, ki med drugim vsebuje označbo geografskega porekla, ki je v skladu z Uredbo št. 110/2008 zaščiten, ali generično poimenovanje te označbe in njen prevod in ki je registrirana za žgane pijače, ki glede na postopek proizvodnje in vsebnost alkohola ne izpolnjujejo pogojev iz uredbe za uporabo zadevne označbe geografskega porekla, zaradi kršitve členov 16 in 23 Uredbe št. 110/2008 zavrniti?
3. Ali lahko ne glede na to, ali je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen ali nikalen, znamka, kakršna je opisana v drugem vprašanju, zadevno javnost zavaja glede vrste, kakovosti ali geografskega izvora proizvodov ali storitev v smislu člena 3(1)(g) Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 ⁽²⁾ o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, ki jo je nadomestila Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (Kodificirana različica) (v nadaljevanju: Direktiva 89/104/EGS)?
4. Ali je ne glede na odgovor na prvo vprašanje treba – če je država članica na podlagi člena 3(2)(a) Direktive 89/104/EGS določila, da je treba registracijo znamke zavrniti ali, če je bila znamka registrirana, razveljaviti, če in kolikor se uporaba te znamke v skladu s predpisi, ki niso pravo znamk posamezne države članice ali Skupnosti, lahko prepove – zavrniti registracijo znamke, če vsebuje dele, ki kršijo Uredbo št. 110/2008 in zaradi katerih se uporaba znamke lahko prepove?

Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji**(Zadeva C-39/10)**

(2010/C 63/66)

*Jezik postopka: estonščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in K. Saaremäel-Stoilov, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj

- ugotovi, da Republika Estonija s tem, da v svoji zakonodaji ni določila, da se oprosti davka na dohodek nerezidente, katerih skupni dohodek je tako nizek, da bi bili upravičeni do oprostitve davka na dohodek, če bi bili davčni zavezanci rezidenti, ni izpolnila svojih obveznosti v skladu s členom 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 28 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;
- naloži stroške Republiki Estoniji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je prejela pritožbo estonskega državljana s stalnim prebivališčem v Republiki Finski glede davka na dohodek iz naslova njegove pokojnine, ki izvira iz Estonije. Ta državljan se je pritožil, da Republika Estonijo pri njegovi pokojnini ni uporabila oprostitve davka na dohodek, ki velja za rezidente, niti razširjene oprostitve davka na dohodek, ki velja za upokojene rezidente.

Pritožnik prejema polovico svojih dohodkov v obliki pokojnine iz Republike Estonije in drugo polovico kot pokojnino iz Republike Finske. Njegovi prihodki so zelo nizki, in če bi prejemal vse svoje prihodke iz ene države članice, bi bili nizko obdavčeni ali sploh ne.

Iz ustaljene sodne prakse Sodišča je razvidno, da je neposredno obdavčenje resda v pristojnosti držav članic, vendar morajo države članice to pristojnost izvajati v skladu s pravom Evropske unije in preprečiti diskriminacijo na podlagi državljanstva.

⁽¹⁾ UL L 39, str. 6.

⁽²⁾ UL L 40, str. 1.

⁽³⁾ UL L 299, str. 25.

Če davčni zavezanec nerezident, ki je izkoristil svobodo gibanje delavcev, ni oproščen plačila davka, ki so ga oproščeni davčni zavezanci rezidenti, v mestih, gre za neenako obravnavanje nerezidentov in rezidentov in obenem za omejitev svobode čezmejnega gibanja.

Bi lahko – in če, v kolikšni meri – obravnavali to različno obravnavanje zaradi različnih stalnega prebivališča, kot primerno in utemeljeno?

V položaju, v katerem je celotni svetovni dohodek davčnega zavezanca tako nizek, da država, iz katere izvira dohodek, tega ne obdavči ali ga obdavči po nižji stopnji, če gre za rezidenta, bi morale države članice po mnenju Komisije pri obdavčitvi dohodkov nerezidentov upoštevati osebne in družinske okoliščine, tako da bi bilo zagotovljeno njihovo enako obravnavanje z davčnimi zavezanci rezidenti.

Če je v zakonodaji države članice predvidena meja, pod katero se je domnevalo, da davkoplačevalec nima sredstev za plačevanje stroškov javne porabe, potem ni nobenega razloga, da se razlikuje davkoplačevalce, katerih dohodek pade pod mejo, glede na kraj stalnega prebivališča.

Komisija meni, da so določbe zakona o davku na dohodek Republike Estonije, ki izključujejo oprostitve davka na dohodek za takšne nerezidente, ki prejema polovico svojih prihodkov iz Estonije, drugo polovico pa iz drugih držav članic, in katerih skupni dohodki so tako nizki, da bi izjema zanje veljala, če bi bili davkoplačevalci rezidenti, v nasprotju s členom 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 28 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

Sklep predsednika četrtega senata Sodišča z dne 10. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik četrtega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 158, 21.6.2008.

Sklep predsednika Sodišča z dne 21. oktobra 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španija) – Emilia Flores Fanega proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Zadeva C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Jezik postopka: španščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 6, 10.1.2009.

Sklep predsednika Sodišča z dne 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Jezik postopka: poljščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 32, 7.2.2009.

Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 12. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Madžarski

(Zadeva C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Jezik postopka: madžarščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 19, 24.1.2009.

Sklep predsednika osmega senata Sodišča z dne 12. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-44/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/71)

Jezik postopka: grščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 69, 21.3.2009.

Sklep predsednika sedmega senata Sodišča z dne 4. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-46/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/72)

Jezik postopka: estonščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 90, 18.4.2009.

Sklep predsednika Sodišča z dne 24. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-121/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/73)

Jezik postopka: italijanščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

Sklep predsednika Sodišča z dne 12. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-126/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/74)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

Sklep predsednika Sodišča z dne 11. januarja 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-139/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/75)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

Sklep predsednika Sodišča z dne 15. decembra 2009 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-141/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/76)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

Sklep predsednika Sodišča z dne 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-149/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/77)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

**Sklep predsednika Sodišča z dne 15. decembra 2009 –
Evropska komisija proti Portugalski republiki**

(Zadeva C-280/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Jezik postopka: portugalsščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 256, 24.10.2009.

**Sklep predsednika Sodišča z dne 5. novembra 2009
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof te
Amsterdam – Nizozemska) – Kazenski postopek zoper X**

(Zadeva C-297/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 11, 16.1.2010.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. januarja 2010 – Goncharov proti UUNT – DSB (DSBW)

(Zadeva T-34/07) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti DSBW — Prejšnja besedna znamka Skupnosti DSB — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b), Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 63/80)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Karen Goncharov (Moskva, Rusija) (zastopnika: G. Hasselblatt in A. Späth, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva A. Poch, nato B. Schmidt, zastopnika)

Druška stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: DSB (Kopenhagen, Danska) (zastopnika: F. González Díaz in T. Graf, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. decembra 2006 (zadeva R 1330/2005-2) o postopku z ugovorom med DSB in K. Goncharov.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Karen Goncharov se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 82, 14.4.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. januarja 2010 – G-Star Raw Denim proti UUNT– ESGW (G Stor)

(Zadeva T-309/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti G Stor — Prejšnja besedna in figurativna nacionalna znamka in znamka Skupnosti G-STAR in G-STAR RAW DENIM — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti znamk — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(5) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 63/81)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: G-Star Raw Denim kft (Budimpešta, Madžarska) (zastopnik: G. Vos, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: D. Botis in J. Novais Gonçalves, zastopnika)

Druška stranka v postopku pred Odborom za pritožbe UUNT: ESGW Holdings Ltd (Road Town, Britanski Deviški otoki, Združeno Kraljestvo)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 14. aprila 2008 (R 1232/2007-1) o postopku z ugovorom med družbama G-Star Raw Denim kft in ESGW Holdings Ltd.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. G-Star Raw Denim kft se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 260, 11.10.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. januarja 2010 – REWE-Zentral proti UUNT – Grupo Corporativo Teype (Solfrutta)(Zadeva T-331/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti Solfrutta — Prejšnja besedna znamka Skupnosti FRUTISOL — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Delna zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 63/82)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: REWE-Zentral AG (Köln, Nemčija) (zastopnika: M. Kinkeldey in A. Bognár, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druška stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Grupo Corporativo Teype, SL (Madrid, Španija)

Predmet

Tožba, vložena zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 21. maja 2008 (zadeva R 1679/2007-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Grupo Corporativo Teype, SL in REWE-Zentral AG.

Izrek

1. Odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 21. maja 2008 (zadeva R 1679/2007-2) se razveljavi.

2. UUNT se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 260, 11.10.2008.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. januarja 2010 – Agriconsulting Europe proti Komisiji

(Zadeva T-443/09 R)

(„Začasna odredba — Javna naročila — Postopek javnega razpisa — Zavrnitev ponudbe — Predlog za odložitev izvršitve in za sprejetje začasnih ukrepov — Izguba možnosti — Neobstoj resne in nepopravljive škode — Neobstoj nujnosti“)

(2010/C 63/83)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Agriconsulting Europe SA (Bruselj, Belgija) (zastopniki: F. Sciaudone, R. Sciaudone in A. Neri, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bordes in L. Prete, zastopnika)

Predmet

Predlog za sprejetje začasnih ukrepov v zvezi s postopkom javnega razpisa EuropeAid/127054/C/SER/Multi o kratko-ročnem opravljanju storitev izključno v dobro tretjih držav, ki koristijo zunanjo pomoč Komisije.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasnih odredb se zavrne.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 30. novembra 2009 – Fercal – Consultadoria e Serviços proti UUNT – Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)

(Zadeva T-474/09)

(2010/C 63/84)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: portugalsčina

Stranke

Tožeča stranka: Fercal - Consultadoria e Serviços, Ltda (Lizbona, Portugalska) (zastopnik: A. Rodrigues, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjo, Švedska)

Predlog tožeče stranke

— Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 18. avgusta 2009 v zadevi R 1253/2008-2 naj se razveljavi in posledično naj registracija znamke Skupnosti št. 1 077 858, „JACKSON SHOES“, ostane v veljavi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: „JACKSON SHOES“

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: švedska besedna znamka „JACSON OF SCANDINAVIA AB“

Odločba oddelka za izbris: ugoditev zahtevi za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 8(4) in 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti, ker ne obstaja verjetnost zmede med znamko „JACKSON SHOES“ in znamko „JACSON OF SCANDINAVIA AB“.

Čeprav sta si imeni JACKSON in JACSON grafično in fonetično podobni, pa je treba primerjavo opraviti ob upoštevanju znakov kot celote: „JACKSON SHOES“/„JACSON OF SCANDINAVIA AB“.

Ni mogoče priznati (na podlagi zgolj švedskega trgovskega imena) pravice do izključne uporabe v vseh državah članicah Evropske unije v zvezi z imenom, ki ga tisoči oseb in drugih podjetij splošno uporabljajo v številnih državah članicah in ki je tako znak z majhnim razlikovalnim učinkom. Zato ni mogoče preprečiti, da bi ta ali podoben znak skupaj z drugimi elementi ponovno uporabljale tretje osebe.

Poleg tega povprečni potrošnik zlahka zazna, da gre za različnovalna znaka različnih vrst: eden je besedna znamka, drugi pa trgovsko ime, kar je v obravnavanem primeru razvidno iz dodane okrajšave AB.

Tožba, vložena 4. januarja 2010 – PPG in SNF proti ECHA

(Zadeva T-1/10)

(2010/C 63/85)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruselj, Belgija) SNF SAS (Andrézieux, Francija) (zastopniki: K. Van Maldegem, P. Sellar in R. Cana, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi tožečih strank

— tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;

— izpodbijana odločba naj se razglasi za nično;

— ECHA naj se naloži plačilo stroškov tega postopka;

— sprejmejo naj se drugi potrebni ukrepi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki predlagata, naj se odločba Evropske agencije za kemikalije (v nadaljevanju: ECHA) z dne 7. decembra 2009, s katero je bilo v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: REACH) ugotovljeno, da je akrilamid (ES št. 201 – 173 – 7) snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 REACH, razglasi za nično.

Na podlagi izpodbijane odločbe, za katero sta tožeči stranki izvedeli iz sporočila za javnost ECHA z dne 7. decembra 2009, je bila snov akrilamid vključena na seznam 15 novih kemičnih snovi Seznama kandidatov za snovi, ki zbuja veliko skrb. Tožeči stranki trdita, da bosta zato morali razkriti določene informacije glede ravni akrilamida v svojih proizvodih, ki jih prodajata strankam, zato da bodo te izpolnile obveznost prijave in predložitve informacij, ki jim ju nalaga REACH. Poleg tega se bo od njiju lahko zahtevalo tudi, da posodobita varnostne liste in/ali sporočita svojim strankam informacijo o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki vzbuja veliko skrb.

Tožeči stranki navajata, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker temelji na preučiti akrilamida, ki je znanstveno in pravno napačna. V skladu z njunimi stališči je tožena stranka s sprejetjem izpodbijane odločbe storila očitne napake pri presoji. Zlasti navajata, da se z izpodbijano odločbo krši veljavna pravila, ki so bila z REACH sprejeta za opredelitev snovi, ki zbuja veliko skrb.

Če se povzame, tožeči stranki trdita, da izpodbijana odločba dejansko opredeljuje akrilamid kot snov, ki zbuja veliko skrb, ker je akrilamid kemična snov. Tožeči stranki pa trdita, da se akrilamid uporablja izključno kot intermediat in da zato zanj v skladu s členoma 2(8) in 59 REACH ne velja njen Naslov VII o avtorizaciji.

Dalje tožeči stranki navajata, da je bila izpodbijana odločba sprejeta brez zadostnih dokazov in da je tožena stranka zato storila očitno napako pri presoji.

Nazadnje tožeči stranki trdita, da izpodbijana odločba poleg zahtev iz REACH, krši tudi načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja.

(¹) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES, (UL 2006, L 396, str. 1).

Pritožba, ki jo je 15. januarja 2010 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 29. oktobra 2009 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, F-94/08

(Zadeva T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnika:

- V vsakem primeru, izpodbijani sklep naj se v celoti in brez kakršne koli izjeme razveljavi.
- Razglasi naj se, da je bila tožba na prvi stopnji, v zvezi s katero je bil izdan izpodbijani sklep, v celoti in brez kakršne koli izjeme povsem dopustna.
- Primarno: v celoti in brez kakršne koli izjeme naj se ugodi tožbenemu zahtevku pritožnika, ki ga vsebuje tožba na prvi stopnji.
- Toženi stranki naj se naloži, naj pritožniku povrne vse stroške in nagrade, ki jih je plačal v zvezi s postopkom na prvi stopnji in v zvezi s tem postopkom.
- Podredno: zadeva naj se vrne Sodišču za uslužbence, ki naj o njej ponovno vsebinsko odloča v drugačni sestavi senata.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 29. oktobra 2009, ki je bil izdan v zadevi F-94/08. S tem sklepom je bila kot očitno nedopustna zavržena tožba za razglasitev ničnosti dopisa z dne 28. marca 2008, s katerim je Evropska komisija obvestila pritožnika, da bo od njegove invalidnine odbila določen znesek, da si bo tako povrnila stroške, ki jih je imela s prejšnjim sodnim postopkom.

Pritožnik v utemeljitev svojih trditev zatrjuje izkrivljanje in napačno prikazovanje dejanskega stanja v izpodbijanem sklepu, popolno neobrazloženost ter nepravilno uporabo in razlago načela *tempus regis actum* in pojma odločbe s škodljivimi posledicami.

Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Alisei proti Komisiji

(Zadeva T-16/10)

(2010/C 63/87)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Alisei (Rim, Italija) (zastopniki: F. Sciaudone, R. Sciaudone, A. Neri, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti zavrnilne odločbe,
- razglasitev ničnosti odločbe o oddaji naročila,
- Komisiji naj se naloži povračilo škode,
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Alisei s tožbo zahteva:

- razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 29. oktobra 2009, s katero Komisija, po eni strani, ni ugodila zahtevi za subvencijo, ki jo je vložila tožeča stranka v okviru poziva za oddajo predlogov na temo „Facility for rapid response to soaring food prices in developing countries“ (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi), in po drugi strani, je to zahtevo uvrstila na rezervni seznam;
- razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 29. oktobra 2009, s katero je Komisija izbrala zahtevo za subvencijo, ki jo je vložila druga organizacija;
- povračilo nastale škode.

V tej zvezi je bilo navedeno, da je tožeča stranka, v skladu z navedbami v pozivu za oddajo predlogov, predlagala neposredno akcijo za izboljšanje kmetijskih produktivnih sposobnosti v São Tomé in Príncipe, in v ta namen kot lokalnega partnerja navedla organizacijo z izkušnjami v kmetijskem sektorju.

Potem ko je bil predhodno izbran predlog tožeče stranke, je bila slednja pozvana, da do 15. septembra 2009 predloži celotno zahtevo.

Ker tožeča stranka, drugače kot druge organizacije, ki so na poziv oddale predloge, ni bila obveščena o tem, kako je bila ocenjena njena ponudba, je z elektronskim dopisom z dne 17. novembra 2009 zaprosila za informacije. Komisija ji je istega dne odgovorila, da je bil odgovor že poslan vsem udeležencem, v vsakem primeru pa da je priložila njegovo kopijo. Evropska komisija je tožeči stranki z izpodbijano odločbo sporočila, da ocenjevalni odbor njenega predloga za dodelitev subvencije ni izbral, sklenil pa je, da uvrsti predlog na rezervni seznam, ki velja do 31. decembra 2009. Komisija je nadalje

navedla, da se Alisei, če z njo v tem obdobju ni bil vzpostavljen stik, ni upoštevalo za dodelitev subvencije v okviru zadevnega poziva za oddajo predloga.

V podporo tožbenega predloga za razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila zavrnjena zahteva za subvencijo, navaja:

- kršitev obveznosti obrazložitve, kolikor Komisija razlogov, zaradi katerih je bila izključena zahteva tožeče stranke in sestavljen rezervni seznam, ni navedla niti v povzetku, zahtevo za informacije pa je namenoma in izrecno zavrnila;
- kršitev načela preglednosti delovanja uprave, načela enakega obravnavanja in pravice do obrambe, v obsegu, v katerem je Komisija ostale izključene kandidate obvestila o razlogih za izključitev, medtem ko je posredovanje informacij tožeči stranki pogojila z iztekom veljavnosti rezervnega seznama.

V podporo svoji zahtevi za razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila subvencija dodeljena organizaciji, ki je z zahtevo uspela, uveljavlja:

- napačno in neutemeljeno oceno odločbe, kolikor je Komisija za dodelitev subvencije izbrala zahtevo organizacije z omejenimi strokovnimi izkušnjami in nezadostnimi tehničnimi kapacitetami, ki poleg tega ni dovolj avtonomna v razmerju do zahtev, ki so jih vložile druge organizacije, zlasti pa do zahteve tožeče stranke.

Tožeča stranka nazadnje zahteva povrnitev nastale škode.

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. januarja 2010 – van Hest proti Svetu in Komisiji

(Zadeva T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 72, 7.3.1998.

**Sklep Splošnega sodišča z dne 14. januarja 2010 –
Koninklijke FrieslandCampina proti Komisiji**

(Zadeva T-348/03 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 63/89)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 21, 24.1.2004.

**Sklep Splošnega sodišča z dne 11. januarja 2010 – Reno
Schuhcentrum proti UUNT – Payless ShoeSource
Worldwide (Payless ShoeSource)**

(Zadeva T-173/07) ⁽¹⁾

(2010/C 63/90)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 170, 21.7.2007.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 15. decembra 2009 – Michail proti Komisiji

(Zadeva F-100/09)

(2010/C 63/91)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Christos Michail (Bruselj, Belgija) (zastopnik: C. Meidani, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, s katero je bila zavrnjena prošnja za pomoč, ki jo je tožeča stranka vložila na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, zaradi psihičnega nadlegovanja, ki ga je po svojem zatrjevanju utrpela.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba z dne 9. marca 2009 o zavrnitvi prošnje za pomoč, ki je bila vložena na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži povrnitev nepremoženjske škode, ki znaša 30 000 eurov;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 15. decembra 2009 – AA proti Komisiji

(Zadeva F-101/09)

(2010/C 63/92)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: AA (Bruselj, Belgija) (zastopnika: K. Van Maldegem in C. Mereu, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Odločba, s katero se je tožečo stranko razvrstilo v naziv AD6, plačilni razred 2, naj se delno razglasi za nično in tožena stranka naj povrne povzročeno nepremoženjsko in premoženjsko škodo. Podredno, toženi stranki naj se naloži plačilo nepremoženjske in premoženjske škode, ki jo je povzročila s prepozno zaposlitvijo tožeče stranke.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba z dne 19. februarja 2009 naj se v delu, ki določa dokončno razvrstitev tožeče stranke, razglasi za nično in toženi stranki naj se zaradi povzročene nepremoženjske in premoženjske škode naloži plačilo odškodnine v znesku 320 845 EUR in zamudnih obresti v višini 6,75 %;
- podredno, toženi stranki naj se naloži plačilo odškodnine v znesku 2 331 246 EUR in zamudnih obresti v višini 6,75 % zaradi nepremoženjske in premoženjske škode, ki jo je povzročila s prepozno zaposlitvijo tožeče stranke;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 4. januarja 2010 – Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva F-1/10)

(2010/C 63/93)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb o zavrnitvi zahtev tožeče stranke, naj se ji nekateri stroški zdravstvenih storitev povrnejo v celoti.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe, v kakršni koli obliki, s katero sta bili zavrnjeni zahtevi z dne 25. decembra 2008;
- razglasitev ničnosti odločbe, v kakršni koli obliki, s katero je bila zavrnjena zahteva z dne 27. decembra 2008;
- razglasitev ničnosti, *quatenus opus est*, odločbe, v kakršni koli obliki, s katero je bil zavrnjen ugovor z dne 11. julija 2009, ki ga je tožeča stranka vložila zoper odločbi o zavrnitvi dveh zahtev z dne 25. decembra 2008 in zoper odločbo o zavrnitvi zahteve z dne 27. decembra 2008;
- razglasitev ničnosti, *quatenus opus est*, dopisa z dne 21. septembra 2009, ki ga je tožeča stranka prejela 26. oktobra 2009 v jeziku, ki ni bil italijanski, 24. decembra 2009 pa je prejela njegov prevod v italijanski jezik;
- naložitev toženi stranki naj tožeči stranki iz naslova 100-odstotne povrnitve stroškov, ki jih je imel z zdravstvenimi storitvami in katerih povrnitev je zahteval iz Skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja, nemudoma plača znesek 2 519,08 EUR oziroma manjši znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbence menilo, da je iz tega naslova pošten in pravičen, in sicer skupaj z obrestmi od navedenega zneska od prvega dne petega meseca od dneva, ko je naslovnik zahteve z dne 27. decembra 2008 in dveh zahtev z dne 25. decembra 2008 te lahko preučil, v višini 10 % letno in z letno kapitalizacijo, ali v višini, s kapitalizacijo in tekom, ki se bodo Sodišču za uslužbence zdeli poštene in pravični;
- naložitev Komisiji, naj tožeči stranki nemudoma plača razliko med zneskom, ki ga je za stroške zdravstvenih storitev plačala med 1. decembrom 2000 in vključno 30. novembrom 2008, za povrnitev katerih je med 1. decembrom 2000 in 30. novembrom 2008 vložila zahtevo, in zneskom, ki ji je bil do zdaj povrnjen, ali pa znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbence menilo, da je v tem primeru pošten in pravičen, in sicer skupaj z obrestmi od navedene razlike ali od zneska, za katerega bo Sodišče za uslužbence menilo, da je pošten in pravičen, pri čemer obresti tečejo od prvega dne petega meseca od dneva, ko je naslovnik zahtevka z dne 27. decembra 2008 tega lahko preučil, v višini 10 % letno in z letno kapitalizacijo, ali v višini, s kapitalizacijo in tekom, ki se bodo Sodišču za uslužbence zdeli poštene in pravični;
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožba, vložena 7. januarja 2010 – Marcuccio proti Komisiji**(Zadeva F-2/10)**

(2010/C 63/94)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb o zavrnitvi zahtev tožeče stranke, naj se ji nekateri stroški zdravstvenih storitev povrnejo v celoti.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe, v kakršni koli obliki, s katero je bila zavrnjena zahteva z dne 17. marca 2009;
- razglasitev ničnosti, *quatenus opus est*, dopisa z dne 9. junija 2009;
- razglasitev ničnosti, *quatenus opus est*, odločbe, v kakršni koli obliki, s katero je bil zavrnjen ugovor z dne 15. septembra 2009, ki ga je tožeča stranka vložila zoper odločbo o zavrnitvi zahteve z dne 17. marca 2009;
- razglasitev ničnosti, *quatenus opus est*, dopisa z dne 22. septembra 2009;
- naložitev Komisiji, naj tožeči stranki plača razliko med zneskom, ki ga je za stroške zdravstvenih storitev plačala med 1. decembrom 2000 in vključno 17. marcem 2009, za povrnitev katerih je med 1. decembrom 2000 in 17. marcem 2009 vložila veliko zahtev, in zneskom, ki ji je bil do zdaj povrnjen iz Skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja, ali pa znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbence menilo, da je v tem primeru pošten in pravičen, in sicer skupaj z obrestmi od navedene razlike ali od zneska, za katerega bo Sodišče za uslužbence menilo, da je pošten in pravičen, pri čemer obresti tečejo od prvega dne petega meseca od dneva, ko je naslovnik zahtevka z dne 17. marca 2009 tega lahko preučil, v višini 10 % letno in z letno kapitalizacijo, ali v višini, s kapitalizacijo in tekom, ki se bodo Sodišču za uslužbence zdeli poštene in pravični;

— naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožba, vložena 18. januarja 2010 – Nastvogel proti Svetu

(Zadeva F-4/10)

(2010/C 63/95)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Christiana Nastvogel (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis, E. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bilo sprejeto ocenjevalno poročilo tožeče stranke za obdobje od 1. julija 2006 do 31. decembra 2007.

Predloga tožeče stranke

— Odločba, s katero je bilo sprejeto ocenjevalno poročilo tožeče stranke za obdobje od 1. julija 2006 do 31. decembra 2007, naj se razglasi za nično;

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 19. januarja 2010 – Clarke proti UUNT

(Zadeva F-5/10)

(2010/C 63/96)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Nicole Clarke (Alicante, Španija) (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti pogodbene določbe tožeče stranke, s katero je določeno samodejno prenehanje pogodbe o zaposlitvi, če

tožeča stranka ne bi bila izbrana na zunanjem natečaju, predvidenem za UUNT, ter izjava, da natečajni postopki OHMI/AD/01/07, OHMI/AD/02/07, OHMI/AST/01/07 in OHMI/AST/02/02 nimajo učinkov na pogodbo tožeče stranke. Poleg tega odškodninski zahtevek.

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču za uslužbence predlaga, naj

— razglasi za ničnega dopis UUNT z dne 12. marca 2009 in v njem vsebovane odločbe UUNT, v skladu s katerimi delovno razmerje tožeče stranke na podlagi 8-mesečnega odpovednega roka preneha s 16. marcem 2009 zaradi ugotovitve, da nadaljnji obstoj delovnega razmerja tožeče stranke pri UUNT ni bil odpovedan. Če Sodišče za uslužbence meni, da je to potrebno, tožeča stranka predlaga tudi razglasitev ničnosti nadaljnjih dopisov UUNT z dne 3. avgusta 2009 (podaljšanje roka za 3 mesece) in z dne 9. oktobra 2009 (zavrnitev pritožbe).

— določbo o prenehanju delovnega razmerja v členu 5 pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke pri UUNT razveljavi ali razglasi za nično; podredno naj:

odloči, da tudi v prihodnje prenehanje pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke ne more temeljiti na določbi o prenehanju delovnega razmerja iz njene pogodbe o zaposlitvi;

podredno ugotovi, da natečajni postopki, navedeni v dopisu UUNT z dne 12. marca 2009, vsekakor niso mogli sprožiti negativnih učinkov iz določbe o prenehanju delovnega razmerja.

— UUNT naloži, da tožeči stranki za nepremoženjsko in premoženjsko škodo, ki ji je nastala zaradi izjav, navedenih v predlogu 1, plača primerno visoko odškodnino, ki jo po prostem preudarku določi Sodišče za uslužbence.

— če bi kljub nadaljnjemu obstoju delovnega razmerja na podlagi protipravnega ravnanja UUNT dejansko službovanje tožeče stranke do odločbe Sodišča za uslužbence že prenehalo in/ali bi UUNT tožeči stranki že plačal dolgovane zneske, naj Sodišče za uslužbence:

UUNT naloži, da tožeči stranki – ob ugotovitvi obveznosti UUNT, da tožečo stranko pod obstoječimi pogoji še naprej zaposli in spet vključi v opravljanje službe – nadomesti vso premoženjsko škodo, ki ji je nastala, še posebej zaradi izplačila vseh morebitnih še neplačanih prejemkov in vseh ostalih izdatkov, ki so tožeči stranki nastali zaradi protipravnega ravnanja UUNT (zmanjšanih od prejetega nadomestila za brezposelnost).

podredno, če iz pravnih ali dejanskih razlogov v obstoječem položaju ne bo izvedena ponovna vključitev tožeče stranke v službo in/ali ponovna zaposlitev pod obstoječimi pogoji, naj UUNT naloži, da tožeči stranki za premoženjsko škodo, nastalo zaradi protipravnega prenehanja njene zaposlitve, plača odškodnino v višini razlike med življenjskim prihodkom, ki ga je dejansko lahko pričakovala, in življenjskim prihodkom, ki bi ga tožeča stranka dosegla, če bi pogodba še naprej veljala, ob upoštevanju pokojnine in ostalih pravic.

UUNT naloži plačilo stroškov postopka.

Tožba, vložena 19. januarja 2010 – Munch proti UUNT

(Zadeva F-6/10)

(2010/C 63/97)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Yannick Munch (Barcelona, Španija) (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predmet in opis spora

Prvič, razglasitev ničnosti klavzule iz pogodbe tožeče stranke, v kateri je določeno samodejno prenehanje pogodbe o zaposlitvi v primeru, če tožeča stranka ni izbrana na zunanjem izbirnem postopku, predvidenem za UUNT, drugič, pojasnilo, da izbirni postopki UUNT/AD/01/07, UUNT/AD/02/07, UUNT/AST/01/07 in UUNT/AST/02/02 nimajo nobenega učinka na pogodbo tožeče stranke. Poleg tega odškodninski zahtevek.

Predlogi tožeče stranke

— Sodišče za uslužbenca naj razveljavi dopis UUNT z dne 12.03.2009 in v njem navedene odločbe UUNT, v skladu s katerimi je delovno razmerje tožeče stranke na podlagi 7-mesečnega odpovednega roka z dne 16.03.2009 prenehalo, ter naj razglasi, da delovno razmerje tožeče stranke z UUNT še naprej obstaja in ni končano. Če bi Sodišče za uslužbenca presodilo, da je nujno, tožeča stranka predlaga tudi, naj razveljavi dopis UUNT z dne 09.10.2009 (sklep o

zavrnitvi pritožbe), ki ga je tožeča stranka opredelila kot neodvisnega,

— Sodišče za uslužbenca naj klavzulo o časovni omejitvi veljavnosti iz člena 5 pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke z UUNT razveljavi ali jo razglasi za nično, podredno,

naj pojasni, da prenehanje pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke tudi v prihodnje ne more temeljiti na klavzuli o časovni omejitvi veljavnosti iz pogodbe o zaposlitvi;

podredno, naj ugotovi, da v izbirnih postopkih, navedenih v dopisu UUNT z dne 12.03.2009, ni bilo mogoče odpraviti negativnih posledic iz klavzule o časovni omejitvi veljavnosti.

— Sodišče za uslužbenca naj UUNT naloži, da tožeči stranki plača primerno odškodnino, ki bo po mnenju Sodišča za uslužbenca omogočila nadomestilo za moralno in nepremoženjsko škodo, nastalo zaradi navedenih pojasnil iz Priloge 1.

— Sodišče za uslužbenca naj UUNT naloži, da tožeči stranki – na podlagi ugotovitve obveznosti UUNT, da tožeči stranki pod dosedanjimi pogoji zagotovi nadaljnjo zaposlitev ter ji spet zagotovi delovno mesto – v velikem obsegu povrne nastalo premoženjsko škodo, zlasti z izplačilom vseh morebitnih neplačanih prejemkov in vseh drugih plačil (brez prejetega nadomestila za primer brezposelnosti), ki so tožeči stranki nastali z nezakonitim ravnanjem UUNT,

podredno v primeru, da iz pravnih ali dejanskih razlogov v obstoječem položaju ne pride do ponovne vključitve tožeče stranke na delovno mesto in/ali do zagotovitve nadaljnje zaposlitve na podlagi dosedanjih pogojev, naj se UUNT naloži, da tožeči stranki povrne premoženjsko škodo, ki ji je nastala z nezakonitim prenehanjem njene zaposlitve, v višini razlike med njenim dejansko pričakovanim zaslužkom v celotni življenjski dobi in zaslužkom v življenjski dobi, ki bi ga prejela tožeča stranka, če bi pogodba veljala naprej, ob upoštevanju pokojninskih dajatev in drugih zahtevkov;

vendar najmanj, da tožeči stranki povrne premoženjsko škodo, ki ji je nastala z nezakonitim prenehanjem njene zaposlitve v višini razlike med njenim dohodkom, ki ga je prejela do 15.10.2009, ter dohodkom, ki bi ga tožeča stranka prejela, če bi pogodba veljala do 15.11.2009, ob upoštevanju pokojninskih dajatev in drugih zahtevkov;

— Sodišče za uslužbenca naj stroške postopka naloži UUNT.

2010/C 63/90	Zadeva T-173/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 11. januarja 2010 – Reno Schuhcentrum proti UUNT – Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	51
--------------	---	----

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 63/91	Zadeva F-100/09: Tožba, vložena 15. decembra 2009 – Michail proti Komisiji	52
2010/C 63/92	Zadeva F-101/09: Tožba, vložena 15. decembra 2009 – AA proti Komisiji	52
2010/C 63/93	Zadeva F-1/10: Tožba, vložena 4. januarja 2010 – Marcuccio proti Komisiji	52
2010/C 63/94	Zadeva F-2/10: Tožba, vložena 7. januarja 2010 – Marcuccio proti Komisiji	53
2010/C 63/95	Zadeva F-4/10: Tožba, vložena 18. januarja 2010 – Nastvogel proti Svetu	54
2010/C 63/96	Zadeva F-5/10: Tožba, vložena 19. januarja 2010 – Clarke proti UUNT	54
2010/C 63/97	Zadeva F-6/10: Tožba, vložena 19. januarja 2010 – Munch proti UUNT	55

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SL